

خطِ پولسِ بلده ایماندارای روم

دعا-و-سلام

۱ از طرفِ پولس، غلامِ عیسیٰ مسیح که کوی شد تا رسول بشه و جدا شد بلده
اعلانِ خوشخبری خدا^۲ که خدا پیش از پیش از طریقِ انبیای خو د نوشته های
مقدس وعده کدد. ۳ ای خوشخبری د باره باچه شی آسته که او د مطابقِ جسم از نسل
داوود پیدا شد^۴ و قد قدرت د مطابقِ روح القدس د وسیله دوباره زنده شد و از مردهها
«باچه خدا» معرفی شد، یعنی مولای مو عیسیٰ مسیح. ۵ د وسیله از مو فیض یافتی
و رسول شدی تا از مینکل تمام ملت ها مردم ره بخاطر نام از و دعوت کنی که اطاعت
کده ایمان بیره^۶ که شمو ام د مینکل از و کوی شده های عیسیٰ مسیح استید. ۷ بلده
تمام عزیزای خدا که د شار روم استید و کوی شدید تا مقدسین بشید: فیض و سلامتی
از طرفِ آته مو خدا و مولای مو عیسیٰ مسیح نصیبِ شمو شنه.

شوق و علاقه پولس بلده دیدون ایماندارای روم

۸ د قدم اول، خدای خو ره د وسیله عیسیٰ مسیح بخاطر پگ شمو شکر-و-سپاس
مؤکم، چون ایمان شمو د سراسر دنیا مشهور شده. ۹ خدای که ما او ره قد روح-و-روان
خو د وسیله اعلانِ خوشخبری باچه شی خدمت مؤنم، شاهد مه آسته که ما شمو ره
همیشه یاد کده ۱۰ د دعا های خو هر وخت درخاست مؤنم که بلاخره از یگو طریق
کامیاب شئم تا اگه خاست خدا بشه د پیش شمو بییم. ۱۱ چون کلو شوق درم که شمو
ره بنگرم تا تحفه روحانی ره دز شمو برسئم که شمو قوی شنید؛ ۱۲ یعنی تا یگجای د

وسیلہ ایمانِ یگدیگہ خُو تشویقِ سُنی، ام مه و ام شُمو. ۱۳ آی برارو، ما نَمیخایم که شُمو بے خبر بَشید، ما بار ها قَصَد کُدم که دَ پیش شُمو بییم، مگم تا آلی ره یگو چیز مانع آمدون مه شُده. ما میخایم که دَ مینکل از شُمو ام یگو ثمر دَشته بَشم، امو رقم که دَ مینکل دیگه مردُمای غیر یهود دَرُم. ۱۴ ما ام دین دارِ یونانیا و بربریا آستُم و ام از دانایو و نادانا. ۱۵ امزی خاطر ما کلو شوق دَرُم که خوشخبری ره بلده از شُمو که دَ رُوم آستید، ام اعلان کنُم.

۱۶ ما از اعلانِ خوشخبری ننگ ندرُم، چُون قُدرتِ خُدا بلده نجاتِ هر کسی آسته که ایمان بیره، اوّل بلده مردُم یهود و بعد ازو بلده مردُم غیر یهود. ۱۷ چُون دَ وسیله خوشخبری عدالتِ خُدا بر ملا شُده موره، از طریقِ ایمان بلده ایمان؛^{۱۸} امو رقم که نوشته شُده: ”شخصِ عادلِ دَ وسیله ایمان زندگی مونه.“

غَضَبِ خُدا دَ ضِدِ مردُمای بے ایمان

۱۸ غَضَبِ خُدا از عالمِ باله دَ ضِدِ تمام بے خُدایی و شرارتِ کسای ظاهر شُد که دَ وسیله شرارتِ خُو مانع حقیقتِ موشه. ۱۹ چُون چیزی ره که انسان دَ باره خُدا فامیده میتنه، بلده ازوا معلومدار آسته، چراکه خُدا او ره بلده ازوا معلومدار کده. ۲۰ چُون چیزی ازو که دیده نموشه، یعنی قُدرتِ ابدی و ذاتِ الهی شی از شروعِ خِلقتِ عالم دَ وسیله چیزی که او جور کده بطورِ واضح فامیده و دیده موشه؛ پس اونا بانه ندره. ۲۱ چُون اگرچه اونا خُدا ره شَنخت، ولے او ره بحیثِ خُدا احترام نکد و از شی شکرگزاری نکد، بلکه دَ خیالاتِ خُو باطل شُد و دل های نادان ازوا تریک شُد. ۲۲ اونا ادعا مَوکد که دانا آسته، مگم لوڈه شُد ۲۳ و جلالِ خُدا نیست ناشُدنی ره قد بُت های که همشکل انسان نیست شُدنی یا مرغکو یا چارپایا و یا خزندگو بُود، تبدیل کد.

^{۱۸} ۱:۱۷ از طریقِ ایمان دَ عیسیٰ مسیح مردُم دَ پیش خُدا عادلِ حساب موشه و ایمانِ یگ ایماندار میتنه بلده رُشد ایمانِ دیگه ایماندارا تاثیرگذار بَشه.

۲۴ امزی خاطر خُدا اونا ره دَ وَسِیلَه شَهواتِ دِلِ های ازوا دَ ناپاکی تسلیم کد تا دَ مینکلِ خودون خُو جِسَمایِ خُو ره بے حُرْمَت کُنَه؛ ۲۵ اونا حقیقتِ خُدا ره قد دروغِ تبدیل کد و چیزایِ خَلقِ شُدَه ره دَ جایِ خَالِقِ عِبَادَتِ و خِدْمَتِ کد، دَ حالیکه تنها خُدا تا اَبَدِ لایقِ سِتایشِ آستَه. آمین.

۲۶ امزی خاطر خُدا اونا ره دَ هَوَسِ هایِ شَرْمِ آوَرِ ازوا تسلیم کد. حتی خاتونوی ازوا رابِطَه جنسیِ طبیعی ره دَ غَیْرِ طَبِیعیِ تبدیل کد. ۲۷ و دَ عَیْنِ رَقْمِ مَرَدَا ام رابِطَه جنسیِ طبیعی ره قد خاتونو ایله کده دَ آتِشِ شَهَوَتِ بَلَدَه یِگَدِیگَه خُو دَرِ گِرِفَتِ. مَرَدِ قَدِ مَرَدِ مُرْتَكِبِ اَعْمَالِ شَرْمِ آوَرِ شُدِ و دَ وُجُودِ خُو جَزایِ گُناهِ خُو ره دَیدِ که حَقْدَارِ شِیِ بُوَدِ. ۲۸ و ازی که اونا شِناختِ خُدا ره بَا آرِزِشِ نَدَنِستِ، خُدا اونا ره دَ یِگِ فِکْرِ فَاسِدِ تسلیم کد تا کارایِ ره انجامِ بَدِیَه که مُناسِبِ نییَه. ۲۹ اونا پُرِ از هر رَقْمِ بے عَدَالْتِی، شَرارَتِ، حِرصِ-و-طَمَعِ و کِیْنَه آستَه، پُرِ از حَسَدِ، قَتْلِ، نِزاعِ، مَکَرِ و بَدِ نِیْتِی. اونا غَیْبَتِ گَرِ، ۳۰ تَهْمَتِ گَرِ، از خُدا بَدْبُرِ، بے آدَبِ، مَغْرُورِ، لَافْکِ و مَنشِه شَرارَتِ آستَه و از اَیْدِ آتَه-و-آبَه خُو نَمُوشَه؛ ۳۱ اونا لَوْدَه، بے وَفَا، بے اِحساسِ و بے رَحْمِ آستَه. ۳۲ باوْجُودِ که اونا حُکْمِ خُدا ره مِیْدَنَه که کَسایِ که امی رَقْمِ کارا ره انجامِ مِیْدِیَه سزاوارِ مَرگِ آستَه، و لے اونا نَه تنها امی کارا ره مُو کُنَه، بَلْکِه دَ کَسایِ که انجامِ مِیْدِیَه، آفَرینِ ام مُو گِیَه.

قِضاوَتِ عَادِلانَه خُدا

۲ پس تُو هیچ بانه نَدَری، آی آدمی که قِضاوَتِ مُونی، هر کسی که بَشی؛ دَ حقیقتِ دَ باره هر چیزی که دِیگرو ره قِضاوَتِ مُو کُنی، تُو خود ره محکوم مُونی؛ چُون تُو که قِضاوَتِ مُونی، خود تُو ام امو کارا ره انجامِ مِیْدی. ۲ مو مِیْدَنی که قِضاوَتِ خُدا دَ بِلَه کَسایِ که امی رَقْمِ کارا ره انجامِ مِیْدِیَه، بَرَحَقِ آستَه. ۳ پس تُو آی آدمی که دَ بِلَه انجامِ دِهِنده هایِ امزی کارا قِضاوَتِ مُونی و خود تُو ام امو چیزا ره مُو کُنی، آی گُمانِ مُونی که از قِضاوَتِ خُدا دُوتا کده مِیْتَنی؟ ۴ یا که مِهْرَبانی، بُردباری و صَبِرِ

بے اندازہ ازُو رہ ناچیزِ حسابِ مونی؟ آیا تُو نَمُو فامی کہ مہربانی خُدا تُو رہ سُون توبہ ہدایتِ مونہ؟^۵ لیکن بخاطرِ کلہ شخی و دِلِ ناتوبہ خُو تُو بلدہ خُو غَضَبِ دَخیرہ مونی بلدہ روزِ غَضَبِ وختیکہ قضاوتِ عادلانہ خُدا ظاہرِ موشہ.^۶ چُون خُدا دَ ہر کس مُطابقِ اعمالِ شیِ اَجْر یا جَزَا میدیہ:^۷ دَ کسای کہ قد صبر-و-خوصلہ کارِ نیک انجام دَدہ دَ طلبِ جلال و عِزّت و زندگی از بَین نرفتنی آستہ، خُدا زندگی اَبَدی میدیہ؛^۸ لیکن کسای کہ خودخاہ آستہ و از حقیقتِ اطاعتِ نَمونہ، بلکہ از شرارت، بلدہ ازوا قار و غَضَبِ مُقَرّر آستہ.^۹ مُصِیبت و پریشانی بلدہ جانِ ہر انسانی آستہ کہ کارِ بد کُنہ، اوّل بلدہ یہود، بعد ازُو بلدہ غَیْرِ یہود،^{۱۰} لیکن بلدہ ہر کسی کہ کارِ نیک کُنہ جلال، عِزّت و آرامش آستہ، اوّل بلدہ یہود، بعد ازُو بلدہ غَیْرِ یہود،^{۱۱} چُون خُدا از کس طرفداری نَمو کُنہ.

^{۱۲} تمام کسای کہ بَدُونِ شریعت گناہ کدہ، امچنان بَدُونِ شریعت نابود موشہ و تمام کسای کہ دَ قَبِدِ شریعت گناہ کدہ، دَ وسیلہ شریعت قضاوتِ موشہ.^{۱۳} چُون کسای کہ شریعت رہ میشنوہ دَ نَظَرِ خُدا عادلِ حسابِ نَموشہ، بلکہ کسای کہ شریعت رہ دَ جای میرہ، عادلِ حسابِ موشہ.^{۱۴} وختی مردُمایِ غَیْرِ یہود کہ شریعت نَدَرہ، احکامِ شریعت رہ طبیعتاً دَ جای میرہ، اُونَا باوجودِ کہ شریعت نَدَرہ، خودون شیِ بلدہ خُو یگ شریعت آستہ.^{۱۵} اُونَا نشو میدیہ کہ مُقَرراتِ شریعت دَ دِلِ های ازوا نوشتہ یہ و وجدانِ ازوا دَ ای بارہ شاہدی میدیہ، چراکہ فِکرای ازوا یا اُونَا رہ ملامتِ مُو کُنہ یا ازوا دِفاعِ مونہ.^{۱۶} دَ مُطابقِ خوشخبری کہ ما اِعلانِ مُوئم، ای کارِ دَ روزی رُخِ میدیہ کہ خُدا فِکرای تاشہ انسانِ ہا رہ دَ وسیلہ عیسیٰ مسیحِ قضاوتِ مُو کُنہ.

یہودیا و شریعت

^{۱۷} پس اگہ تُو خود رہ یہودِ مُوگی و دَ شریعتِ تکیہ مونی و دَ بارہ رابطہ خُو قد خُدا لافِ میزنی،^{۱۸} تُو کہ خاست-و-ارادہ ازُو رہ میدنی و چیزای بہترین رہ اِنتخاب

مُونی، چراکه از شریعتِ هِدَايَتِ گِرِفْتَنِ،^{۱۹} و یَقِيْنِ دَرِي که بَلَدِه کورا رَاهُنْمَا اَسْتِي و بَلَدِه کَسَاي که دَ تَرِيكِي اَسْتِه نُور،^{۲۰} تُو که اِصْلَاحِ کُنْبِدِه جَاهِلَا اَسْتِي و مَعْلِمِ اَدْمَاي نَارَسِيْدِه^{۲۱} و دَ شَرِيْعَتِ صُوْرَتِ مَعْرِفَتِ و حَقِيْقَتِ رِه دَرِي،^{۲۱} و تُو که دِيْگَرُو رِه تَعْلِيْمِ مِيْدِي، چَرَا خُوْد رِه تَعْلِيْمِ نَمِيْدِي؟ تُو که دَ صِدِّ دُزِي وَعَظِ مُونِي، چَرَا خُوْد تُو دُزِي مُونِي؟^{۲۲} تُو که مُوْگِي، کَس بَايْد زِنَا نَكْنِه، چَرَا خُوْد تُو زِنَا مُوْکُنِي؟ تُو که اَز بُتِ هَا نَفَرَتِ دَرِي، چَرَا بُتْخَاْنِه هَا رِه غَاْرَتِ مُونِي؟^{b ۲۳} تُو که دَ بَارِه شَرِيْعَتِ لَافِ مِيْزَنِي، چَرَا قَد مِيْدِه کَدُوْنِ شَرِيْعَتِ دَ خُْدَا بَعِ اِحْتِرَامِي مُونِي؟^{۲۴} چُوْنِ اُمُو رَقْمِ که نُوْشْتِه شُدِه: ”بِخَاْطِرِ اَزْشُمُو دَ صِدِّ نَامِ خُْدَا دَ مِيْنِکَلِ مَرْدُمِ غَيْرِ يَهُودِ کُفْرَگُوْبِي مُوْشِه.“

^{۲۵} اگِه شَرِيْعَتِ رِه دَ جَايِ بِيْرِي، خَتْنِه شُدُو فَايْدَمَنْدِ اَسْتِه؛ و لِه اگِه شَرِيْعَتِ رِه مِيْدِه کُنِي، خَتْنِه تُو مِثْلِ نَاخْتَنَگِي مُوْشِه.^{۲۶} پَس اگِه اَدَمِ نَاخْتَنِه اِحْکَامِ شَرِيْعَتِ رِه دَ جَايِ مِيْرِه، آيَا نَاخْتَنَگِي اَزُو خَتْنِه حِسَابِ نَمُوْشِه؟^{۲۷} اُمُو کَسِي که جِسْمًا خَتْنِه نَشُدِه، و لِه شَرِيْعَتِ رِه دَ جَايِ مِيْرِه، تُو رِه مَحْکُوْمِ مُوْنِه، تُو رِه که نُوْشْتِه شَرِيْعَتِ و خَتْنِه دَرِي، مِگَمِ شَرِيْعَتِ رِه مِيْدِه مُونِي.^{۲۸} چُوْنِ اُو که دَ ظَاْهَرِ يَهُودِي اَسْتِه، يَهُودِي حَقِيْقِي نَبِيْه و نَه اَمِ خَتْنِه ظَاْهَرِي که دَ جِسْمِ اَسْتِه، خَتْنِه حَقِيْقِي يِه،^{۲۹} بَلْکِه يَهُودِي حَقِيْقِي کَسِي اَسْتِه که دَ بَاْطِنِ يَهُودِي يِه و خَتْنِه حَقِيْقِي اُمُو اَسْتِه که دَ قَلْبِ دَ و سِيْلِه رُوْحِ اَنْجَامِ شُدِه، نَه دَ مُطَابِقِ نُوْشْتِه شَرِيْعَتِ. اَمِي رَقْمِ شَخْصِ نَه دَ و سِيْلِه اِنْسَانِ، بَلْکِه دَ و سِيْلِه خُْدَا تَعْرِيفِ-و-تَوْصِيْفِ مُوْشِه.

وفاداری خُدا

۳
^۱ پَس فَايْدِه يَهُودِ بُوْدُو چِي اَسْتِه؟ يَا خَتْنِه شُدُو چِي اَرْزِشِ دَرِه؟^۲ اَلْبَتَه کَلُو اَرْزِشِ دَرِه اَز زِهْرِ نِگَاْه: اَوَّلِ اِيِ که کَلَامِ خُْدَا دَ يَهُودِيَا اِمَانَتِ دَدِه شُد. ^۳ اگِه بَعْضِي اَزُوا

^{a ۲۰:۲} دَ جَايِ «اَدْمَاي نَارَسِيْدِه» دَ زِيُوْنِ يُوْنَانِي «بِچْکِيْچَا» نُوْشْتِه يِه. ^{b ۲:۲۲} يَعْنِي «چَرَا اَز کَارُوْبَارِ

قَد خِدْمَتْگَارِي بَتَخَاْنِه فَايْدِه کَلُو دَ دِسْتِ مِيْرِي؟»

بے وفا بود، چي؟ آيا بے وفائي ازوا وفاداري خدا ره باطل مونه؟^۴ هرگز نه! بلکه خدا راستگوي آسته، و له پگ انسانا دروغگوي؛ امو رقم كه نوشته شده:

”تاكه تو د توره هاي خو برحق ثابت شني
و د قضاوت خو پيروز شني.“[‡]

^۵ ليكن اگه بے عدالتي ازمو عدالت خدا ره نشو ميديه، چي بگي؟ آيا بگي خدا بے انصاف آسته وختيكه غصب مونه؟ - ما د طريقه انسان توره موگيم؛^۶ هرگز نه! د اي صورت، خدا چطور ميتنه كه دنيا ره قضاوت كنه؟^۷ اگه دروغگويي ازمه د مقابل راستي خدا باعث موشه كه بزرگي-و-جلال ازو كلو شنه، پس چرا ما هنوز د عنوان گناهكار محكوم موشم؟^۸ اگه اي حقيقت دره چرا نكي، امو رقم كه بعضي كسا د بله ازمو تهمت كده كه مو موكي: ”بيد كه بدى كني تا نيكي د وجود بييه؟“ محكوم شدون ازوا منصفانه آسته.

هيچ كس د حضور خدا نيك حساب نموشه

^۹ پس چي بگي؟ آيا مو يهوديا از ديگرو كده خوبتر آستي؟ هرگز نه! چون مو بيشتر دليل اوردى كه ام يهوديا و ام غير يهوديا د بند گناه آسته.^{۱۰} امو رقم كه نوشته يه:

”هيچ كس عادل نيسته، حتى يگ نفر ام نه.

^{۱۱} هيچ كس نييه كه بفامه

و هيچ كس نيسته كه د طلب خدا بشه.

^{۱۲} پگ گمراه شده، اونا قتي بے ارزش شده؛

هيچ كس نيسته كه كار نيك انجام بديه،

حتى يگ نفر ام نه.“

^{۱۳} ”كئوك ازوا مثل قبر واز آسته

[‡] ۳:۴ زبور. ۴۱:۴

- و اونا قد زبونای خُو بازی میدیه. ”
 ”دَ زبِرِ لَبای ازوا زارِ کَبچه مار آسته. ”
 ۱۴ ”دانِ ازوا پُر از لعنت و تلخی آسته. ”
 ۱۵ ”پایای ازوا بلده ریختندونِ خُون تیز آسته؛
 ۱۶ تباهی و بدبختی راه-و-کارِ ازوا آسته
 ۱۷ و راهِ صلح-و-سلامتی ره نمیدنه. ”
 ۱۸ ”ترسِ خُدا دَ پیشِ چیمای ازوا نییه. ”

۱۹ آلی مو میدنی، هر چیزِی که شریعت مَوگیه بلده کسای مَوگیه که دَ بندِ شریعت آسته تا هر دان بسته شُنه و تمامِ دُنیا دَ پیشِ خُدا حساب ده بشه. ۲۰ چُون هیچِ انسان قد اجرا کدونِ کارای شریعت دَ نظرِ خُدا عادلِ حساب نمُوشه، چراکه دَ وسیله شریعت شناختِ گناه حاصلِ مَوشه.

عدالت دَ وسیله ایمان

۲۱ مگم آلی جدا از شریعت، عدالتِ خُدا برَملا شُده، امو رقم که خودِ شریعت و پیغمبرا شاهدی میدیه؛ ۲۲ و عدالتِ خُدا دَ وسیله ایمان دَ عیسیٰ مسیح بلده تمامِ کسای آسته که ایمان میره. چُون دَ بَینِ انسان ها هیچ فرق وجود ندره، ۲۳ چراکه پگ گناه کده و از بزرگی-و-جلالِ خُدا دُور منده، ۲۴ مگم دَ وسیله فیضِ خُدا مُفت-و-رایگان عادلِ حساب مَوشه، دَ واسطه فدیّه که دَ مسیح عیسیٰ وجود دَره. ۲۵ خُدا اُو ره بحیثِ کِفاره گناه پیش کد که خُون شی ریخته شُنه و از طریقِ ایمان دَرُو بخشیشِ گناه حاصلِ شُنه تا خُدا عدالت خُو ره نشو بدیه. اُو بخاطرِ بُرداریِ الهی خُو از گناهای که سابق انجام شُده بُود، تیر شد ۲۶ تا عدالت خُو ره دَ زمانِ حاضرِ نشو بدیه و ثابتِ کُنه که اُو عادلِ آسته و کسای ره که دَ عیسیٰ ایمان میره، ام عادلِ حساب مونه.

۲۷ پس آیا بلده افتخار کدو جای آسته؟ نه، از بین رفته. دَ وسيله کدم شریعت؟ آیا دَ وسيله شریعتِ اعمال؟ نه، بلکه دَ وسيله شریعتِ ایمان. ۲۸ چون مو دزی عقیده آستی که یگ انسان دَ وسيله ایمان، جدا از کارای شریعت عادل حساب موشه. ۲۹ آیا خدا تنها خدای یهودیا آسته؟ خدای غیر یهودیا ام نییه؟ البته که از غیر یهودیا ام آسته، ۳۰ چراکه خدا یگ آسته و او ختنه شده ها ره از روی ایمان عادل حساب مونه و ناختنه ها ره دَ وسيله ایمان. ۳۱ پس آیا مو شریعت ره دَ وسيله ایمان باطل مونی؟ هرگز نه! بلکه مو شریعت ره استوار موکنی.

ابراهیم دَ وسيله ایمان عادل حساب شد

۴ پس چیزخیل ره بگی که ابراهیم پیدا کد، امو که دَ مطابقِ جسم بابه کلون مو آسته؟ ۲ اگه ابراهیم دَ وسيله اعمال حو عادل حساب موشد، او یگو چیز میدشت که دَ باره شی افتخار کنه، مگم نه دَ پیش خدا. ۳ چون نوشته مقدس چی مویه: "ابراهیم دَ خدا ایمان آورد و ای بلده ازو یگ عمل عادلانه حساب شد." ۴ بلده کسی که کار مونه، مزد شی تحفه حساب نموشه، بلکه حق شی حساب موشه. ۵ مگم کسی که کار نمونه، بلکه دَ خدای ایمان میره که مردم بے خدا ره عادل حساب مونه، ایمان ازو بلده شی عدالت حساب موشه. ۶ امو رقم که داوود ام نیکبختی کسی ره ذکر مونه که خدا او ره جدا از اعمال شی عادل حساب مونه، او نوشته مونه:

۷ "نیک دَ بخت کسای که خطاهای ازوا بخشیده شد و گناهای ازوا پوشنده.

۸ نیک دَ بخت کسی که خداوند گناه ازو ره دَ حساب شی نمیره." †

۹ آیا امی نیکبختی تنها بلده ختنه شده ها اعلان شد یا بلده آدمای ناخننه^۹ ام؟ چون مو گفتی که ایمان ابراهیم بلده ازو یگ عمل عادلانه حساب شد. ۱۰ پس چی وخت حساب شد؟ وختیکه ختنه شدد یا وختیکه ناخننه بود؟ ای کار بعد از ختنه شدو نه، بلکه پیش از ختنه شدو رخ دد. ۱۱ او نشانی ختنه ره یافت تا یگ مهر بشه بلده امزو عدالت که او د وسیله ایمان خو د وخت ناخننه گی دشت. پس ابراهیم بابه کلون تمام کسای جور شد که بدون ختنه شدو ایمان میره تا ایمان ازوا ام بلده ازوا عدالت حساب شنه. ۱۲ او امچنان بابه کلون ختنه شده ها جور شد که اونا نه تنها ختنه شده، بلکه د راه امزو ایمان قدم میزنه که بابه کلون مو ابراهیم پیش از ختنه شدو دشت.

۱۳ چون وعده که بلده ابراهیم و اولاده شی دده شد که وارث دنیا موشه از طریق شریعت نبود، بلکه از طریق عدالتی که د وسیله ایمان حاصل موشه. ۱۴ چون اگه کسای که تابع شریعت آسته وارث بشه، ایمان بے فایده آسته و وعده ام باطل. ۱۵ چون ناطاعتی از شریعت غضب میره، مگم جایی که شریعت وجود ندره، د اونجی ناطاعتی ام وجود ندره.

۱۶ د امزی دلیل وعده از راه ایمان حاصل موشه تا د مطابق فیض بشه و بلده تمام اولاده ابراهیم تضمین شنه، نه تنها بلده کسای که تابع شریعت آسته، بلکه امچنان بلده کسای که شریک ایمان ابراهیم آسته، چون او آته پگ مو آسته، ۱۷ امو رقم که نوشته یه: "ما تو ره بابه کلون ملت های کلو جور کدیم." د حضور خدای که ابراهیم دزشی ایمان آورد، ایمان مهم آسته، د حضور امزو که مرده ها ره زنده مونه و چیزای ره که هیچ وجود ندره، د وجود میره. ۱۸ او د حالیکه ناامید بود امید کده ایمان آورد تا بابه کلون ملت های کلو شنه؛ امو رقم که گفته شدد: "اولاده تو اینی رقم کلو موشه." † ۱۹ او د ایمان خو ضعیف نشد، باوجود که د جسم خو نظر کد که مرده آلی بود، چون

۹ ۴:۹ «ختنه شده ها» یعنی «یهودیا» و «آدمای ناخننه» یعنی «مردمای غیر یهود».

† ۴:۱۸ پیدایش ۱۵:۵

أَوْ تَقْرِيْباً صَد سَالِه بُود؛ وَ رَحْمِ مُرْدِه سَارِه اَم اِيْمَانِ اَزُو رِه ضَعِيْف نَكْد. ^{٢٠} أَوْ ذَ وَعْدِه خُدا شَك نَكْد كِه بِي اِيْمَانِ شُنِه، بَلَكِه ذَ اِيْمَانِ خُو قَوِي شُدِه خُدا رِه حَمْد-و-ثَنَا كُفْت ^{٢١} وَ يَقِيْنِ كَامِلِ دَشْت كِه خُدا چِيْزِي رِه كِه وَعْدِه كَدِه أَوْ قُدْرَتِ پُورِه كَدُونِ شِي رِه اَم دَرِه. ^{٢٢} اَمْزِي خَاظِرِ اِيْمَانِ اَزُو «بَلْدِه شِي يَكِ عَمَلِ عَادِلَانِه حِسَابِ شُد.» ^{٢٣} لِيَكِيْنِ اَمِي عِبَارَتِ «بَلْدِه شِي حِسَابِ شُد» تَنهَا بَلْدِه اَزُو نُوْشْتِه نَشُد، ^{٢٤} بَلَكِه بَلْدِه اَزْمُو اَم نُوْشْتِه شُد. اِيْ عَدَالَتِ بَلْدِه اَزْمُو اَم حِسَابِ مُوشِه كِه مَوْ ذَ خُدايِ اِيْمَانِ دَرِه كِه مَوْلَايِ مَوْ عِيْسِيْ رِه اَزِ مُرْدِهْا دُوْبَارِه زِنْدِه كَد. ^{٢٥} مَوْلَا عِيْسِيْ بِخَاظِرِ كُنْاهايِ اَزْمُو ذَ مَرَكِ تَسْلِيْمِ شُد وَ بِخَاظِرِ عَادِلِ حِسَابِ شُدُونِ اَزْمُو دُوْبَارِه زِنْدِه شُد.

صُلْح-و-آسْتِي قَد خُدا

٥ اِپْسِ بِخَاظِرِ كِه مَوْ اَزِ طَرِيْقِ اِيْمَانِ عَادِلِ حِسَابِ شُدِي، مَوْ قَدِ خُدا ذَ وَسِيْلِه مَوْلَايِ خُو عِيْسِيْ مَسِيْحِ ذَ صُلْح-و-آسْتِي اَسْتِي. ^٢ مَوْ ذَ وَسِيْلِه اَزُو وَ اَزِ طَرِيْقِ اِيْمَانِ ذَ فَيْضِي دِسْتَرَسِي پِيْدا كَدِي كِه فِعْلاً دَزِ شِي اُسْتُوَارِ اَسْتِي. مَوْ ذَ اَمِيْدِي كِه بَلْدِه شَرِيكِ شُدُو ذَ بَزُرْگِي-و-جَلالِ خُدا دَرِي اِفْتِخارِ مُونِي؛ ^٣ نَه تَنهَا ذَ اَمْزِي، بَلَكِه ذَ رَنْجِ ها-و-مُصِيبَتِ هايِ خُو اَمِ اِفْتِخارِ مُونِي، چُونِ مَوْ مِيْدَنِي كِه رَنْجِ-و-مُصِيبَتِ پايْداَرِي رِه ذَ وَجُوْدِ مِيْرِه؛ ^٤ پايْداَرِي، باطِنِ مَوْ رِه قَوِي مُونِه وَ باطِنِ قَوِي، اَمِيْدِ رِه ذَ وَجُوْدِ مِيْرِه ^٥ وَ اَمِيْدِ، مَوْ رِه شَرْمِنْدِه نُمُونِه، چَرَاكِه مُحَبَّتِ خُدا ذَ وَسِيْلِه رُوْحِ اَلْقُدْسِ كِه دَزِ مَوْ دَدِه شُدِه، ذَ دِلِ هايِ مَوْ رِيخْتَنْدِه شُدِه. ^٦ چُونِ وَخْتِيكِه مَوْ هِنُوْزِ بِيچارِه بُودِي، مَسِيْحِ ذَ زَمَانِ تَعْيِيْنِ شُدِه بَلْدِه مُرْدُمَايِ بِي خُدا جَانِ دَد. ^٧ ذَ حَقِيْقَتِ عَدْرِ كَمْ وَاقِعِ مُوشِه كِه كَسِ جَانِ خُو رِه بِخَاظِرِ يَكِ اَدَمِ عَادِلِ بَدِيِه، اِكْرَچِه اِمْكَانِ دَرِه كِه بِخَاظِرِ اَدَمِ نِيكِ يَكُو كَسِ جُرَاتِ كُنِه كِه جَانِ خُو رِه بَدِيِه. ^٨ مَكَمِ خُدا مُحَبَّتِ خُو رِه بَلْدِه اَزْمُو ذَ اِيْنِي طَرِيْقِه ثَابِتِ كَد، ذَ حَالِيكِه مَوْ هِنُوْزِ كُنْاهاكارِ بُودِي مَسِيْحِ بَلْدِه مَوْ مُرْد. ^٩ اِپْسِ اَلِي كِه مَوْ ذَ وَسِيْلِه

‡ ٢٢:٤ پيديدش. ١٥:٦

خُونِ اَزُو عَادِلِ حِسَابِ شُدِي، چِيَقْسِ كَلُوْتَرِ مَوِ دَ وَسِيْلَهٗ خُوْدِ اَزُو اَزِ غَضَبِ خُدا نِجَاتِ پِيْدَا مُونِي! ^{۱۰} چُونِ اَكِهٖ وَخْتِيَكِهٖ مَوِ دُشْمُونِ خُدا بُوْدِي دَ وَسِيْلَهٗ مَرَكِ بَاچِهٖ شِي قَدِ اَزُو اَشْتِي دَدِهٖ شُدِي، پَسِ اَلِي كِهٖ قَدِ اَزُو اَشْتِي اَسْتِي، چِيَقْسِ كَلُوْتَرِ دَ وَسِيْلَهٗ زِنْدَكِي اَزُو نِجَاتِ پِيْدَا مُونِي! ^{۱۱} نَهٗ تَنَهَا اَمِيَقْسِ، بَلَكِهٖ مَوِ دَ بَلَهٗ خُدا اَمِ دَ وَسِيْلَهٗ مَوْلَايِ مَوِ عِيْسِي اَلِي مَسِيحِ اِفْتِخَارِ مُونِي كِهٖ تَوْسُطِ اَزُو مَوِ فِعْلًا صُلْحِ-وَ-اَشْتِي دَرِي.

آدم و مسيح

^{۱۲} پَسِ، اَمُو رَقْمِ كِهٖ اَزِ طَرِيْقِ يَكِ اِنْسَانِ كُناهِ دَ دُنْيَا دَاخِلِ شُدِ وَ دَ وَسِيْلَهٗ كُناهِ مَرَكِ اَمَدِ، دَ اَمْرُو رَقْمِ مَرَكِ دَ پَكِ اِنْسَانِ هَا تَيْتِ شُدِ، چِرَاكِهٖ پَكِ كُناهِ كَدِ. ^{۱۳} دَ حَقِيْقَتِ كُناهِ پِيَشِ اَزِ شَرِيْعَتِ دَ دُنْيَا وَجُوْدِ دَشْتِ، مَكَمِ كُناهِ حِسَابِ نَمُوْشِهٖ دَ جَايِي كِهٖ شَرِيْعَتِ نَبَشِهٖ. ^{۱۴} وَلِي مَرَكِ اَزِ زَمَانِ اَدَمِ تا زَمَانِ مَوْسِي حُكْمَرَانِي كَدِ، حَتِي دَ بَلَهٗ كَسَايِ كِهٖ كُناهِ هَايِ اَزِ رَقْمِ خَطَايِ اَدَمِ نَبُوْدِ؛ اَدَمِ نَمُوْنَهٗ كَسِي بُوْدِ كِهٖ دَ اَيْنِدِهٖ مِيْمَدِ.

^{۱۵} مَكَمِ نِعْمَتِ خُدا رَقْمِ خَطَا نِيْبِيَهٗ. چُونِ اِكْرَجِهٖ عَدْرِ كَسَا دَ وَسِيْلَهٗ خَطَايِ يَكِ اِنْسَانِ مَرُدِ، وَلِي چِيَقْسِ كَلُوْتَرِ فَيْضِ خُدا وَ نِعْمَتِي كِهٖ دَ وَسِيْلَهٗ فَيْضِ يَكِ اِنْسَانِ، يَعْنِي عِيْسِي مَسِيحِ اَمَدِ، پَرِيْمُو نَصِيْبِ عَدْرِ كَسَا شُدِ. ^{۱۶} وَ نَتِيْجَهٗ اَمْرِي نِعْمَتِ رَقْمِ نَتِيْجَهٗ كُناهِ اَمْرُو يَكِ اِنْسَانِ نِيْبِيَهٗ. چُونِ قَضَاوَتِ يَكِ خَطَا مَحْكُوْمِيَّتِ رِهٖ اَوْرَدِ، مَكَمِ نِعْمَتِ بَعْدِ اَزِ خَطَاهايِ كَلُو اَمَدِهٖ عَادِلِ شُدُو رِهٖ اَوْرَدِ. ^{۱۷} چُونِ اَكِهٖ بَخَاطَرِ خَطَايِ يَكِ اِنْسَانِ، مَرَكِ اَزِ طَرِيْقِ اَمْرُو يَكِ اِنْسَانِ حُكْمَرَانِي كَدِ، يَقِيْنًا كَسَايِ كِهٖ فَيْضِ وَ نِعْمَتِ عَادِلِ شُدُو رِهٖ بِي اِنْدَازِهٖ دَ دِسْتِ مِيْرِهٖ، كَلُوْتَرِ دَ زِنْدَكِي خُو دَ وَسِيْلَهٗ اَمْرُو يَكِ اِنْسَانِ، يَعْنِي عِيْسِي مَسِيحِ حُكْمَرَانِي مُونِهٖ.

^{۱۸} پَسِ اَمُو رَقْمِ كِهٖ يَكِ خَطَا بَاعِثِ مَحْكُوْمِيَّتِ پَكِ اِنْسَانِ هَا شُدِ، اَمُو رَقْمِ يَكِ عَمَلِ عَادِلَانِهٖ بَاعِثِ عَادِلِ شُدُو وَ زِنْدَكِي پَكِ اِنْسَانِ هَا شُدِ. ^{۱۹} چُونِ اَمُو رَقْمِ كِهٖ دَ وَسِيْلَهٗ نَاِطَاعَتِي يَكِ اِنْسَانِ عَدْرِ كَسَا كُناهِ كَارِ شُدِ، اَمُو رَقْمِ دَ وَسِيْلَهٗ اِطَاعَتِ يَكِ اَدَمِ عَدْرِ

کسا عادل حساب موشه. ^{۲۰} شریعت د وجود آمد تا خطا کلو شنه، لیکن جایی که گناه کلو شد، فیض ام بے اندازه کلوتر شد ^{۲۱} تا امو رقم که گناه د وسیله مرگ حکمرانی کد، امو رقم فیض ام د وسیله عدالت حکمرانی کنه و مو ره د وسیله مولای مو عیسیٰ مسیح سون زندگی ابدی بیره.

مردو و زنده شدو قد مسیح

۶ پس چی بگی؟ آیا گناه کده بوری تا فیض پریمو شنه؟ ^۲ هرگز نه! مو که بلده گناه مُردی، چطور میتنی که هنوز دزشی زندگی کنی؟ ^۳ آیا نمیدنید که پگ ازمو که د نام مسیح عیسیٰ غسل تعمید گرفته، د حقیقت د نشانی مرگ ازو غسل تعمید گرفته؟ ^۴ پس مو د وسیله غسل تعمید د نشانی مرگ، قد ازو دفن شدی تا امو رقم که مسیح د وسیله بزرگی-و-جلال آته آسمانی از مُردها دوباره زنده شد، امو رقم مو ام د یگ زندگی نو قدم بزنی. ^۵ چون اگه مو د نشانی مرگ ازو قد ازو یگجای شدی، یقیناً مو د وسیله دوباره زنده شدن شی ام قد ازو یگجای موشی. ^۶ مو ای ره میدنی که انسان کهنه که د وجود مو بود، قد ازو د صلیب میخکوب شد تا جسم گناهکار مو نابود شنه و مو دیگه غلامی گناه ره نکنی. ^۷ چون هر کسی که مُرده، از گناه آزاد شده. ^۸ پس اگه مو قد مسیح مُردی، مو ایمان دری که قد ازو زندگی ام مونی، ^۹ چراکه مو میدنی، مسیح که از مُرده ها دوباره زنده شده، او دیگه هرگز نمومره و مرگ دیگه د بله ازو حاکم نییه. ^{۱۰} چون د مرگی که او مُرد، او بلده گناه ^{۱۱} یگ دفعه بلده همیشه مُرد؛ لیکن د زندگی فعلی خو، بلده خدا زندگی مونه. ^{۱۱} د امزی رقم شمو ام خودون ره بلده گناه مُرده حساب کنید، مگم بلده خدا د وسیله مسیح عیسیٰ زنده.

^{۱۰} ۶: آدم و خوا خودون ره د گناه سودا کد و بخاطر ازوا تمام بشر گناهکار شد، لیکن مسیح جسم خو ره د عنوان فدییه د گناه دد تا تمام بشر ره بازخیرد کنه.

۱۲ پس نیلید که گناه د بِلِه جسم های از بین رفتنی شمو حُکمرانی کُنه تا شمو از خاهشاتِ نَفسانی شیِ اطاعتِ کُنید. ۱۳ اعضای جسم خُو ره د عنوانِ اسبابِ شرارتِ د گناه تسلیم نَکُنید، بلکه رقمِ کسای که از مرگ زنده شده خودون ره د خدا تسلیم کُنید و اعضای جسمِ شمو د عنوانِ اسبابِ عدالتِ د خدمتِ خدا بَشه. ۱۴ خُلاصه، گناه نَباید د بِلِه شمو حُکمرانی کُنه، چراکه شمو تابعِ شریعتِ نیستید، بلکه تابعِ فیضِ استید. ۱۵ پس چی بُگی؟ آیا گناه کُنی بخاطری که تابعِ شریعتِ نیستی، بلکه تابعِ فیضِ استی؟ هرگز نه! ۱۶ شمو میدنید که وختی خودون ره د یگو کس بحیثِ غلامِ فرمانبردار تسلیم مُونید، شمو غلامِ امزو کس موشید که از شیِ اطاعتِ مُونید، چی غلامِ گناه که سون مرگ موبره، چی غلامِ اطاعتِ که سون عدالت-و-نیکی موبره. ۱۷ مگم خدا ره شکر که اگرچه شمو یگ زمانِ غلامای گناه بُودید، لیکن آلی از تیِ دل از اصولِ امزو تعلیمِ اطاعتِ مُونید که دز شیِ سپرده شدید ۱۸ و از بندِ گناه آزاد شده غلامای عدالت-و-نیکی شدید. ۱۹ ما بخاطرِ ضَعفِ انسانی^a شمو د طریقه انسان توره مومگم. چون امو رقم که شمو یگ زمانِ اعضای جسمِ خُو ره د غلامی ناپاکی و شرارتِ بلده شرارتِ کدو تسلیم کده بُودید، امو رقم آلی اعضای جسمِ خُو ره د غلامی عدالت-و-نیکی بلده مَقَدَس شدو[‡] تقدیم کُنید. ۲۰ وختیکه شمو غلامای گناه بُودید، از اطاعتِ کدون عدالت-و-نیکی آزاد بُودید. ۲۱ پس شمو امزو کارای که آلی د باره شیِ شرمنده استید، چی فایده حاصل کدید؟ آخرِ امزو کارا مرگ استه! ۲۲ لیکن آلی که از گناه آزاد شدید و غلامای خدا شدید، فایده که حاصل مُونید، شمو ره سون مَقَدَس شدو موبره و نتیجه شیِ زندگی ابدی استه. ۲۳ چون مُرد گناه مرگ استه، مگم نعمتِ خدا زندگی ابدی استه د وسیله مولاى مو مسیح عیسی.

^a ۱۹:۶ د جای «ضَعفِ انسانی» د زبونِ یونانی «ضَعفِ جسم» نوشته به.

[‡] ۱۹:۶ اَوَّلِ تَسَالُونِیکِیا ۳:۴

یگ مثال از رابطه زن-وشوی

۱) ای برارو، آیا شمو نمیدنید -- چون ما قد کسای توره موگیم که شریعت ره میدنه -- که شریعت تنها تا زمانی د بله انسان حکمرانی مونه که او زنده یه؟
 ۲) بطور مثال، یگ خاتون توی کده د مطابق شریعت تا وختی د بند شوی خو آسته که شوی شی زنده یه، و له اگه شوی شی بمره، خاتو از بند نکاح شرعی شوی خو آزاد آسته. ۳) پس اگه د دورون زندگی شوی خو خاتو قد یگو مرد دیگه یگجای شنه، او زناکار گفته موشه. لیکن اگه شوی شی بمره، او از حکم شریعت آزاد آسته؛ اوخته اگه او قد یگ مرد دیگه توی کنه، زناکار نییه. ۴) د عین رقم، ای برارون مه، شمو ام د وسیله جسم مسیح بلده شریعت مردید تا د کس دیگه تعلق بگیرید، یعنی د امر و کسی که از مردها دوباره زنده شد، تا پگ مو بلده خدا ثمر بدی. ۵) چون وختیکه مو د بند جسم زندگی مودکی، هوس های پُرگناه که د وسیله شریعت بیدار شد، د اعضای جسم مو کار مودک تا بلده مرگ ثمر بدیه. ۶) لیکن آلی مو از بند شریعت آزاد آستی، چون بلده چیزی که مو ره د بند خو گرفتند مردی تا د مطابق حرف کهنه شریعت خدمتگار نبشی، بلکه د مطابق زندگی نو روح.

کش-و-گیر کدو قد گناه

۷) پس چی بگی؟ آیا شریعت گناه آسته؟ هرگز نه! و له ما گناه ره نمیشنختم، اگه شریعت نمو بود، چون ما نمیدنستیم که طمع کدو چیز خیل آسته اگه شریعت نموگفت: "طمع نکو." ۸) لیکن گناه د وسیله حکم شریعت فرصت پیدا کده هر رقم طمع کاری ره د فکر ازمه د وجود آورد، چراکه بدون شریعت گناه مرده یه. ۹) یگ زمان ما بدون شریعت زنده بودم، مگم وختیکه حکم شریعت آمد، گناه زنده شد و ما مردم. ۱۰) پس امو حکم که باید بلده مه زندگی موبخشید، ثابت شد که د مرگ مه تمام موشه. ۱۱) چون

گناه دَ وَسِيْلَه حُكْمِ شَرِيْعَتِ فَرْصَتِ پِيْدَا كَدِه مَرِه بَازِي دَدَ و از طَرِيْقِ اَرْو مَرِه كُشْت .
 ۱۲ خُلَاصَه، شَرِيْعَتِ خُودِ شِي مُقَدَّسِ اَسْتِه و حُكْمِ شَرِيْعَتِ مُقَدَّسِ، عَادِلَانَه و نِيَك .
 ۱۳ پَسِ اَيَا اَمُو چِيْزِ كِه نِيَكِ اَسْتِه بَاعِثِ مَرِكِ مِه شُد؟ هَرِكِزِ نَه! بَلَكِه گُناهِ از طَرِيْقِ
 چِيْزِ نِيَكِ بَاعِثِ مَرِكِ مِه شُد تا گُناهِ بُوْدُوْنِ شِي بَرَمَلَا شُنَه و قَدِ سُو اِسْتِفَادَه از حُكْمِ
 شَرِيْعَتِ بِي اِنْدَازَه گُناهِكَارِ شُنَه .

۱۴ مَو مِيْدَنِي كِه شَرِيْعَتِ رُوحَانِي اَسْتِه؛ مِگَم مَاجِسْمَانِي اَسْتَم و رَقْمِ غُلامِ دَ گُناهِ
 سُوْدَا شُدِيْم . ۱۵ مَاجِسْمَانِي كِه چِيْزِ كَارِ مُوْنَم، چُوْنِ چِيْزِي رِه كِه مَاجِسْمَانِي، اُو رِه
 اِنْجَامِ نَمِيْدِيْم، بَلَكِه چِيْزِي رِه اِنْجَامِ مِيْدِيْم كِه از شِي بَدِ مُوْبَرَم . ۱۶ پَسِ اَكِه چِيْزِي رِه كِه
 نَمِيْخَايِم، اُو رِه اِنْجَامِ مِيْدِيْم، مَاجِسْمَانِي مُوْنَم كِه شَرِيْعَتِ نِيَكِ اَسْتِه . ۱۷ دَ اَمِزِي دَلِيْلِ،
 مَاجِسْمَانِي نَمِيْسْتَم كِه اَمِي كَارِ رِه اِنْجَامِ مِيْدِيْم، بَلَكِه گُناهِ كِه دَ وُجُوْدِ مِه جَايِ گِرْفْتِه
 اَمِي كَارِ رِه اِنْجَامِ مِيْدِيَه . ۱۸ مَاجِسْمَانِي كِه هِيْچِ چِيْزِ نِيَكِ دَ وُجُوْدِ مِه نَبِيَه، يَعْنِي دَ جِسْمِ
 مِه؛ چُوْنِ اَكِرْچِه خَاسْتِ-و-اِرَادِه نِيَكِي دَزِ مِه وُجُوْدِ دَرِه، وَلِي مَاجِسْمَانِي كِه اُو رِه اِنْجَامِ
 بَدِيْم . ۱۹ چُوْنِ نِيَكِي رِه كِه مِيْخَايِم، اُو رِه اِنْجَامِ نَمِيْدِيْم، لِيَكِنِ بَدِي رِه كِه نَمِيْخَايِم،
 اُو رِه اِنْجَامِ دَدِه مَوْرَم . ۲۰ پَسِ اَكِه چِيْزِي رِه كِه نَمِيْخَايِم، اُو رِه اِنْجَامِ مِيْدِيْم، دِيْگِه مَاجِسْمَانِي
 اِنْجَامِ دِهْنِدِه نَمِيْسْتَم، بَلَكِه گُناهِ اَسْتِه كِه دَ وُجُوْدِ مِه جَايِ گِرْفْتِه . ۲۱ پَسِ مَاجِسْمَانِي رِه
 دَ وُجُوْدِ خُو مِيْنِگَرَم كِه وَخْتِي مِيْخَايِم نِيَكِي اِنْجَامِ بَدِيْم، بَدِي سَرِ دِسْتِ مِه تِيَارِ اَسْتِه .
 ۲۲ چُوْنِ مَاجِسْمَانِي شَرِيْعَتِ خُدا دَ بَاطِنِ خُو خُوشْحَالِ اَسْتَم، ۲۳ لِيَكِنِ يَكِ اَصُوْلِ دِيْگِه رِه دَ
 اَعْضَايِ جِسْمِ خُو مِيْنِگَرَم كِه قَدِ شَرِيْعَتِي كِه فِكْرِ مِه اُو رِه قَبُوْلِ دَرِه دَ جَنَگِ اَسْتِه . اَمِي
 اَصُوْلِ مَرِه اَسِيْرِ حُكْمِ گُناهِ جُورِ مُوْنَه كِه دَ اَعْضَايِ جِسْمِ مِه جَايِ گِرْفْتِه . ۲۴ آه كِه چِي
 يَكِ اَدَمِ بَدَبَخْتِ اَسْتَم! كِي مَرِه اَمِزِي جِسْمِ مَرِكَبَارِ نِجَاتِ مِيْدِيَه؟ ۲۵ خُدا رِه دَ وَسِيْلَه
 مَوْلَايِ مَوْعِيْسِيْ مَسِيْحِ شُكْر-و-سِيْپَاسِ! خُلَاصَه، مَاجِسْمَانِي دَ فِكْرِ خُو غُلامِ شَرِيْعَتِ خُدا اَسْتَم،
 مِگَم دَ جِسْمِ خُو غُلامِ حُكْمِ گُناهِ .

زندگی د هدايت روح خدا

۱ پس آلی بلده کسای که د مسیح عیسیٰ تعلق دَره، هیچ محکومیتی نیسته،
۲ چراکه شریعت روح زندگی بخش د وسیله مسیح عیسیٰ مَره از حکم گناه و
مرگ آزاد کده. ۳ چون کاری ره که شریعت بخاطر ضعیفی طبیعت انسان نتست انجام
بدیه، خدا انجام دد. او باچه خو ره د شکل انسان گناهکار بلده کفارِه گناه ربی کد و
گناه ره د جسم محکوم کد ۴ تا مقررات شریعت د وجود ازمو پوره شنه، د وجود ازمو
کسای که د مطابق خاست-و-اراده جسم رفتار نمونی، بلکه مطابق روح رفتار مونی.
۵ چون کسای که د مطابق خاست-و-اراده جسم زندگی مونه، فکرای ازوا سون چیزای
جسمانی آسته، ولے کسای که د مطابق روح زندگی مونه، فکرای ازوا سون چیزای
روحانی آسته. ۶ فکری که سون خاست-و-اراده جسم بشه، عاقبت شی مرگ آسته،
مگم فکری که سون خاست-و-اراده روح بشه، عاقبت شی زندگی و سلامتی آسته.
۷ د امزی دلیل، فکری که سون خاست-و-اراده جسم آسته، او دشمنون خدا یه، چراکه او
از شریعت خدا اطاعت نمونه، د حقیقت نمیتنه که اطاعت کنه. ۸ پس کسای که د بند
جسم آسته، نمیتنه رضای خدا ره حاصل کنه. ۹ لیکن شمو د بند جسم نیستید، بلکه
د روح قرار درید، اگه واقعاً روح خدا دز شمو جای گرفته. هر کسی که روح مسیح
ره ندره، او د مسیح تعلق ندره. ۱۰ آلی اگه مسیح دز شمو وجود دَره، اگرچه جسم
شمو بخاطری گناه مردنی یه، ولے بخاطر که عادل حساب شدید، روح القدس دز شمو
زندگی میدیه. ۱۱ اگه روح امزو که عیسیٰ ره از مردهها دوباره زنده کد دز شمو جای
گرفته، امو که مسیح ره از مردهها دوباره زنده کد د جسم های فانی از شمو ام زندگی
میدیه. او ای کار ره د وسیله روح خو که دز شمو جای گرفته انجام میدیه.
۱۲ پس ای برارو، مو قرضدار جسم نیستی تا د مطابق خاست-و-اراده جسم زندگی
کنی. ۱۳ چون اگه د مطابق خاست-و-اراده جسم زندگی کنید، شمو مومرید؛ لیکن اگه

دَ وَسِيْلَه رُوحِ الْقُدْسِ كَارَايِ بَدِ جِسْمِ رِه نَابُوْد كُنِيْد، شُمُو زَنْدِه مُومِنِيْد. ^{۱۴} چُون تَمَامِ كَسَايِ كِه دَ وَسِيْلَه رُوحِ خُدا هِدَايَتِ مُوشِه، اُونَا بچِكِيچَايِ خُدا اَسْتِه. ^{۱۵} چُون شُمُو رُوحِ غَلَامِي رِه اَز خُود نَكْدِيْد كِه شُمُو رِه بَسْمِ دَ تَرَسِ بِنْدَزِه، بَلَكِه رُوحِي رِه اَز خُود كَدِيْد كِه بچِكِيچَايِ فِرَزَنْدِي شُدِيْد وَ دَ وَسِيْلَه اَرْوُ مَوْ چِيغِ زَدِه مَوْگِي: ”اَبَا،” يَعْنِي ”اَتِي!” ^{۱۶} اَمُو رُوحِ خُودِ شِي قَدْ رُوحِ اَز مَوْ قَتِي شَاهِدِي مِيْدِيِه كِه مَوْ بچِكِيچَايِ خُدا اَسْتِي. ^{۱۷} وَ اَكِه مَوْ بچِكِيچَايِ اَرْوُ اَسْتِي، پَس وَارِثِ هَا اَمِ اَسْتِي، يَعْنِي وَارِثِ هَايِ خُدا وَ هَمِ وَارِثِ قَدْ مَسِيحِ. اَكِه وَاقِعاً دَ رَنْجِ هَايِ مَسِيحِ شَرِيكِ بَشِي، دَ بَزْرُگِي-وَ-جَلَالِ اَرْوُ اَمِ شَرِيكِ مَوْشِي.

بَزْرُگِي-وَ-جَلَالِ اَيْنِدِه

^{۱۸} مَا فِكْرِ مَوْثُمُ كِه رَنْجِ هَايِ زَمَانِ حَاضِرِ دَ بَرَابَرِ بَزْرُگِي-وَ-جَلَالِي كِه بَلَدِه اَز مَوْ ظَاهِرِ مُوشِه، هِيچِ اَسْتِه. ^{۱۹} دَ حَقِيْقَتِ تَمَامِ خِلْقَتِ قَدْ شَوْقِ كَلُو دَ اِنْتِظَارِ ظَهْوَرِ بچِكِيچَايِ خُدا اَسْتِه؛ ^{۲۰} چِرَاكِه خِلْقَتِ تَابِعِ بِي هُوْدُگِي شُد، نَه دَ خَاسْتِ-وَ-اِرَادِهِ خُودِ خُو، بَلَكِه دَ خَاسْتِ-وَ-اِرَادِهِ اَمْرُو كِه اُو رِه تَابِعِ كَد، اَكِرْچِه خِلْقَتِ دَ اَمِيْدِ اَزِي بُوْد كِه ^{۲۱} خُودِ شِي اَز بِنْدِ فِساْدِ اَزَادِ شُنِه وَ دَ اَزَادِي پُرْجَلَالِ بچِكِيچَايِ خُدا شَرِيكِ شُنِه. ^{۲۲} چُون مَوْ مِيْدَنِي كِه تَمَامِ خِلْقَتِ تَا اَلِي رِه اَه-وَ-نَالِه كَدِه مَوْرِه، مِثْلِ كِه دَ دَرْدِ زِيْدُو گِرِفْتَارِ بَشِه. ^{۲۳} نَه تَنَهَا خِلْقَتِ، بَلَكِه مَوْ اَمِ كِه رُوحِ الْقُدْسِ رِه بَحِيْثِ حَاصِلِ نُو دَرِي، دَ وَجُوْدِ خُو اَه-وَ-نَالِه مُونِي دَ حَالِيكِه دَ اِنْتِظَارِ فِرَزَنْدِي شُدُو اَسْتِي، يَعْنِي دَ اِنْتِظَارِ اَزَادِي جِسْمِ هَايِ خُو. ^{۲۴} چُون مَوْ دَ اَمْزِي اَمِيْدِ نِجَاتِ پِيْدَا كَدِي؛ لِيكِنِ اَمِيْدِي كِه دِيْدِه شُدِه، اُو دِيگِه اَمِيْدِ نِيَسْتِه. چُون كِي دَ اَمِيْدِ كَدُمِ چِيْزِ اَسْتِه كِه اُو رِه دِيْدِه؟ ^{۲۵} لِيكِنِ اَكِه مَوْ دَ اَمِيْدِ چِيْزِي اَسْتِي كِه اُو رِه نَدِيْدِي، مَوْ قَدْ صَبْرِ-وَ-حَوْصَلِه بَلَدِه اَرْوُ اِنْتِظَارِ مِيكَشِي.

^{۲۶} دَ اَمْزِي رَقْمِ رُوحِ اَمِ دَ ضَعِيْفِي-وَ-نَاتَوَانِي مَوْ قَدْ مَوْ كَوْمَكِ مُونِه؛ چُون مَوْ نَمِيْدَنِي كِه چِي رَقْمِ بَايْدِ دُعَا كُنِي، لِيكِنِ رُوحِ الْقُدْسِ خُودِ شِي قَدْ نَالِه هَايِ كِه بِيانِ كَدِه نَمُوشِه

بلده از مو شفاعت مونه. ۲۷ و خدای که دل ها ره کنج-و-کاو مونه، میدنه که د فکر روح القدس چی آسته، چراکه روح القدس بلده مَقَدَّسین د مَطَابِقِ خاست-و-اراده خدا شفاعت مونه. ۲۸ مو میدنی که تمام چیزا بلده خوبی کسای کار مونه که خدا ره دوست دَره و مَطَابِقِ خاست-و-اراده ازو کوی شُده. ۲۹ چون کسای ره که خدا گاه اِنْتِخاب کد، امچنان اونا ره گاه تعیین کد تا رقمِ باچه شی جور شُنه و باچه شی د مینکل برارون کلو اولباری بَشه. ۳۰ و کسای ره که گاه تعیین کد، اونا ره کوی ام کد، و کسای ره که کوی کد، اونا ره عادل ام حساب کد، و کسای ره که عادل حساب کد، اونا ره بزرگی-و-جلال ام دد.

مُحَبَّتِ خُدا د ایماندارای عیسی مسیح

۳۱ پس د باره امزی چیزا چی بگی؟ اگه خدا قد ازمو آسته، کی میتنه که د ضد مو بَشه؟ ۳۲ خدای که باچه خو ره دریغ نکد، بلکه او ره بخاطر گناه های پگ مو تسلیم کد، آیا او قد مسیح قتی تمام چیزای دیگه ره ام دز مو نموبخشه؟ ۳۳ کی میتنه که د بله اِنْتِخاب شُده های خدا تَهْمَت کُنه؟ خدا آسته که اونا ره عادل حساب مونه. ۳۴ کی میتنه که محکوم کُنه؟ چون مسیح عیسی که مُرد و واقعاً دوباره زنده شد، او کسی آسته که د دست راست خدا یه و بلده ازمو شفاعت مونه. ۳۵ کی میتنه که مو ره از مُحَبَّتِ مسیح جدا کُنه؟ آیا مُصِیبت یا پریشانی یا آزار-و-اذیت یا قحطی یا لُچی یا خطر و یا شمشیر؟ ۳۶ امو رقم که نوشته شُده:

”بخاطر ازتو مو تمام روز کُشته موشی؛

و رقم گوسپندوی حساب موشی که بلده کُشتار آسته.” †

۳۷ باوجود پگ امزی چیزا مو از حد کلو پیروز موشی د وسیله امزو که مو ره مُحَبَّت کد. ۳۸ چون ما یقین دَرُم که نه مرگ و نه زندگی، نه ملایکه ها و نه حکمرانا، نه

† ۳۶:۸ زبور ۲۲:۴۴

چیزای حاضر و نه چیزای که د آینه میبینه، نه قدرت ها، ^{۳۹} نه بلندی و نه چُفوری^۳ و نه کُدم چیز دیگه د تمام خِلَقَتِ قُدرتِ ندره که مو ره از مَحَبَّتِ خُدا که د مَولای مو عیسیٰ مسیح وجود دَره، جدا کنه.

اِنْتِخَابِ شُدونِ قَوْمِ اِسْرَائیلِ

۹ ما د مسیح تعلق دَرُم، ما راست مَوکِبِم و دروغ نَمَوکِم؛ وِجدان مه د وسیله روح اَلْقُدس شاهد مه آسته^۲ که ما غَمِ کنه دَرُم و د دِل مه دایم درد-و-رَنج آسته. ^۳ کشکِه مِیْتَسَنَم بِخاطرِ نِجاتِ پَرارونِ خُو که مُطابِقِ جِسمِ قَومای مه آسته، زیرِ نالَتِ قرار بَگیرم و از مسیح جدا شُم. ^۴ اونا اِسْرائیلی آسته و حقِ فرزندِی، بزرگی-و-جلال، عهد ها، شریعت، عبادت د خاِنِه خُدا و وعده ها دَرُوا تعلقِ دَره؛ ^۵ بابه کلونا دَرُوا تعلقِ دَره و مسیح ام از نِگاهِ جِسم از نسلِ ازوا آسته که او از پگ کده باله یه، خُدا ره حمد-و-سپاس تا اَبَدِالاباد. آمین.

۶ ایطور نیبیه که کلامِ خُدا بے تاثیر بُوَد؛ چُون تمامِ امَرُو کسای که اولادِه اِسْرائیلِ آسته، اِسْرائیلی واقعی نیبیه. ^۷ و نه ام تمام کسای که از نسلِ اِبْرَاهیمِ آسته، بچکِیچای واقعی اَزُو کُفته موشه؛ بَلکِه نِوشته شُدِه: ”از اِسْحاقِ نسلِ تُو د نامِ تُو کوی موشه.“ ^۸ یعنی بچکِیچایِ جِسمانی، بچکِیچایِ خُدا نیبیه، بَلکِه بچکِیچایِ مَرَبُوطِ وعده، نسلِ اِبْرَاهیمِ حسابِ موشه. ^۹ چُون توره وعده اینی بُوَد: ”سالِ دیگه د اینی وخت میبم و ساره صاحبِ باچه موشه.“[‡]

۱۰ نه تنها امی، بَلکِه رِبکا ام وختیکه از یگ نفر، یعنی از بابه کلون مو اِسْحاقِ شِکامتُو شُد، ^{۱۱} پیش از تَوَلدِ شُدونِ بچکِیچایِ دُوگنی و پیش از ی که اونا کار نیک یا بد انجام بَدیه -- تاکه مقصدِ خُدا د اِنْتِخَابِ شی ثابت بُمَنه، ^{۱۲} نه د وسیله کارای

^{۳۹} ۸:۳۹ یعنی نه عالم باله و نه عالم مُرده ها.

[‡] ۹:۹ پیدایش ۱۸:۱۰

انسان، بلکه د وسیله دعوتِ خدا -- د ریکا گفته شد: ”برابر کتّه د برابر ریزه خدمت مونه.“^{۱۳} امو رقم که نوشته شده: ”یعقوب ره دوست دشتّم، مگم د عیسو دلچسپی ندشتّم.“^a

^{۱۴} پس چی بگی؟ آیا خدا بے انصاف آسته؟ هرگز نه! ^{۱۵} چون خدا د موسیٰ موگیه: ”ما د بله کسی رحم مونتّم که دزو رجیم آستّم و د کسی دلسوزی مونتّم که دزو دلسوز آستّم.“
^{۱۶} د امزی دلیل نه د خواهشِ انسان بستگی دَره و نه د تلاشِ ازو، بلکه د خدا که رحم مَوکنه. ^{۱۷} چون نوشته مَقَدّس موگیه که خدا د فرعون گفت: ”بلده امزی مقصد توره د شور اوردّم تا قدرت خوره دز تو نشو بدیم و نام مه د تمام دنیا اعلان شنه.“^{۱۸} پس خدا د بله هر کسی که بخایه رحم مونه و هر کسی ره که بخایه سنگدل جور مونه.

^{۱۹} امکان دَره که دز مه بگی: ”پس چرا هنوز ام مه ره ملامت مونه؟ چون کی میتنه که د برابر خاست-و-اراده خدا ایسته شنه؟“^{۲۰} لیکن ای انسان، تو کی آستی که قد خدا جر-و-بحث مونی؟ آیا یگ چیزی ساخته شده د کسی که او ره جور کده موگیه: ”چرا مَره ای رقم جور کدی؟“^{۲۱} آیا کوزه گر اختیارِ گل ره ندره که امزو یگ پخسه گل یگ ظرف بلده کارِ خاص جور کُنه و یگ ظرف دیگه بلده کارِ روزمره؟^{۲۲} اگه خدا میخایه که ام غَضَب خوره نشو بدیه و ام قدرت خوره معلومدار کُنه و د عین حال ظرفای مَوردِ غَضَب ره که بلده نابودی آماده شده، قد صبر-و-حوصله کلو تحمل کُنه، چی گفته میتنی؟^{۲۳} یا اگه میخایه که بزرگی-و-جلال بے اندازه خوره د وسیله ظرفای مَوردِ رحمت معلومدار کُنه که اونا ره پیش از پیش بلده بزرگی-و-جلال آماده کده،^{۲۴} که مو ام شامل ازوا آستی و کوی شدے، نه تنها از قوم یهود، بلکه از قوم های غیر یهود ام، چی گفته میتنی؟^{۲۵} امو رقم که هوشع پیغمبر موگیه:

”کسای ره که قوم مه نبود، «قوم خو» موگیم

و کسی ره که دوست ندشتّم، «عزیز خو» موگیم.“

^a ۹:۱۳ یگ معنای دیگه امزی عبارت میتنه اینی بشه: «از عیسو بد بردّم.»

۲۶ و ”دَ امْرُؤِ جَايِ كِه دَزُوا كُفْتِه شُد، ‘شُمُ قَوْمِ مِه نِيسْتِيد’ دَ امُونجِي اُونَا «بِچِكِيچَايِ خُدَايِ زِنْدِه» كُويِ مُوشِه.“

۲۷ اِشعِيَا نَبِيِ اِمِ دَ بَارِه اِسْرَائِيلِ چِيغِ زَدِه مُوگِيه: ”اگرچِه تَعْدَادِ بَنِيِ اِسْرَائِيلِ رَقْمِ رِيگِ دَرِيَا اَسْتِه، مِگَمِ فِقْطِ يِگِ تَعْدَادِ بَاقيِ مَنْدِه شِي نِجَاتِ پِيدَا مُونِه. ۲۸ چُونِ خُدَاوندِ حُكْمِ خُو رِه دَ زُودِيِ وَ بَطُورِ قَطْعِيِ دَ رُويِ زَمِيِ اِجْرَا مُونِه.“

۲۹ وَ اُمُو رَقْمِ كِه اِشعِيَا پِيشْگُويِي كَدِه:

”اگِه خُدَاوندِ لَشْكِرْهَا بَلْدِه اَزْمُو نَسْلِ بَاقيِ نَمِي اِيشْتِ،

مُو رَقْمِ سَدُومِ مُوئُودِيِ وَ رَقْمِ عُمُورِه مُوشُدِي.“

بِ اِيْمَانِي قَوْمِ اِسْرَائِيلِ

۳۰ پَسِ چِي بُوگِي؟ مَرْدُمَايِ غَيْرِ يَهُودِ كِه دَ پُشْتِ عَادِلِ شُدُو نَمِيگِشْتِ، اُونَا اُو رِه دَ دِسْتِ اُورْدِ، يِعْنِيِ عَدَالْتِيِ رِه كِه اَز رَاهِ اِيْمَانِ دَ دِسْتِ مِييِه؛ ۳۱ لِيكِنِ قَوْمِ اِسْرَائِيلِ كِه دَ پُشْتِ شَرِيْعَتِ عَدَالْتِ مِيگِشْتِ، دَزُو نَرَسِيدِ. ۳۲ چَرَا نَرَسِيدِ؟ بَخَاطِرِي كِه اُونَا اَز رَاهِ اِيْمَانِ نَه، بَلَكِه اَز طَرِيْقِ اِعْمَالِ خُو دَ پُشْتِ اَزُو مِيگِشْتِ. اُونَا دَ بِلِه سَنگِي كِه بَاعِثِ لَخْشِيدُو مُوشِه لَخْشِيدِ، ۳۳ اُمُو رَقْمِ كِه نُوشْتِه شُدِه:

”اِيْنِه، مَا دَ صَهِيُونِ^۱ يِگِ سَنگِ رِه مِيْلَمِ كِه بَاعِثِ لَخْشِيدُونِ مَرْدُمِ مُوشِه

وَ يِگِ قَادِه رِه كِه بَاعِثِ اُفْتَدُونِ اَزُوا مُوشِه،

وَلِيِ هَر كَسِي كِه دَزُو اِيْمَانِ بِيْرِه، اُو هَرگِزِ شَرْمِنْدِه نَمُوشِه.“

۱ اَيِ بَرَارُو، اَرْزُويِ دِلِ وَ دُعَايِ مِه دَ پِيشِ خُدَا بَلْدِه قَوْمِ اِسْرَائِيلِ اَمِي اَسْتِه
كِه اُونَا نِجَاتِ پِيدَا كُنِه. ۲ چُونِ مَا مِيْتَنَمِ شَاهِدِي بَدِيْمِ كِه اُونَا بَلْدِه خُدَا غَيْرْتِ
دَرِه، لِيكِنِ نَه اَز رُويِ دَانَايِي. ۳ چُونِ اُونَا عَدَالْتِيِ رِه كِه اَز طَرَفِ خُدَا مِييِه پَيِ نَبُرْدِ
وَ دَ تَلَاشِ ثَابِتِ كَدُونِ عَدَالْتِ خُودُونِ خُو بُر شُدِ، اَمْزِيِ خَاطِرِ اُونَا تَابِعِ عَدَالْتِ خُدَا

^۱ ۹:۳۳ «صَهِيُون» نَامِ دِيگِه شَارِ اَوْرُشَلِيمِ اَسْتِه.

نشده.^۴ چراکه مسیح تکمیل‌کننده شریعت^۵ است، تا هر کس که دَرُو ایمان بیره عادل حساب شنه.

نجات بلده پگ

^۵ موسی د باره عدالتی که از شریعت مییه، اینی رقم نوشته مونه: ”آدمی که احکام شریعت ره د جای میره، او د مطابقِ ازوا زندگی مونه.“^۶ لیکن عدالتی که از ایمان مییه، مَوگیه: ”دِ دِل خُو نگی، کی د عالم باله موره؟“ یعنی تا مسیح ره تاه بیره.^۷ ”یا کی د عالم مَرده ها موره؟“ یعنی تا مسیح ره از مینکل مَرده ها باله کده بیره.^۸ بلکه چی مَوگیه: ”کلام د نزدیک تُو آسته، د دان تُو و د دِل تُو.“ ای امو کلام ایمان آسته که مو اعلان مونی.^۹ چون اگه قد زیون خُو اقرار کُنی که عیسی «مولا» آسته و د دِل خُو ایمان بیری که خُدا او ره از مَرده ها دُوباره زنده کد، نجات پیدا مونی.^{۱۰} چون یگ شخص د دِل خُو ایمان میره و عادل حساب موشه و قد زیون خُو اقرار مونه و نجات پیدا مَوکنه.^{۱۱} امو رقم که نوشته مَقَدَس مَوگیه: ”هر کسی که دَرُو ایمان بیره، شرمنده نموشه.“^{۱۲} چون د بین یهود و غیر یهود فرق وجود ندره، چراکه امو «مولا»، مولای پگ آسته و تمام کسای که نام ازو ره میگیره، او بلده ازوا به اندازه برکت میدیه؛^{۱۳} چون نوشته یه: ”هر کسی که نام خُداوند ره بگیره، او نجات پیدا مونه.“

^{۱۴} لیکن اونا چطور میتنه نام کسی ره بگیره که دَرُو ایمان نورده؟ و چطور میتنه د کسی ایمان بیره که د باره ازو هیچ نشینیده؟ و چطور میتنه بشنوه بدون که کدم کس دزوا اعلان کُنه؟^{۱۵} و اونا چطور میتنه اعلان کُنه اگه کس اونا ره ربی نکُنه؟ امو رقم که نوشته شده: ”چیقس نوربند آسته پایای کسای که خوشخبری میره.“^{۱۶} لیکن پگ خوشخبری ره قبول نکد، چون اشعیا مَوگیه: ”خُداوندا، کی د پیغام ازمو باور

^۴: ۱۰ د جای «تکمیل‌کننده شریعت» د زیون یونانی «ختم شریعت» نوشته یه.

کده؟^{۱۷} پس ایمان از شنیدون پیغام د وجود مییه و چیزی که شنیده موشه از کلام مسیح آسته.

۱۸ مگم ما پُرسان مُونم: آیا اونا نشنیده؟ آبتّه که شنیده، چُون نوشته یه:

”آواز ازوا د تمام زمی رسیده

و کلمه های ازوا تا آخرای دُنیا.“

۱۹ بسم پُرسان مُونم: آیا قوم اسرائیل نفامید؟ چُون اول موسی مَوگیه:

”ما د وسیله کسای که هیچ قوم حساب نموشه، شُمور ره سر غیرت مُونم

و تَوَسُّطِ یگ مِلَّتِ جاهل قار شُمور ره باله میرم.“

۲۰ و اشعیا د جرات مَوگیه:

”کسای مَره پیدا کد که د طلب مه نبُود،

و ما بلده کسای ظاهر شُدُم که د جُستجوی مه نبُود.“

۲۱ مگم د باره قوم اسرائیل مَوگیه:

”تمام روز دِستای خُو ره

سُون قوم نافرمان و سرثمبه دراز کدُم.“

رَحْمَتِ خُدا بِلدِه باقی منده های قوم اسرائیل

۱ پس ما پُرسان مُونم: آیا خُدا قوم خُو ره رد کده؟ هرگز نه! چراکه خود مه ام یگ اسرائیلی آسْتُم، اولاده ابراهیم و از طایفه بنیامین.^۲ خُدا قوم خُو ره که از گاه اینتخاب کدُد، رد نکده. آیا نمیدنید که نوشته مُقَدَّس د باره ایلیاس پیغمبر چی مَوگیه وختیکه د صِدِ اسرائیل د پیش خُدا عرض حال کده گُفت: ^۳ ”آی خُداوند، اونا پیغمبرای تُو ره کُشته و قربانگاه های تُو ره بیرو کده. تنها ما مندیم و اونا قَصِدِ گِرِفْتونِ جانِ از مَره ام دره.“ ^۴ لیکن جوابِ اِلَهِی بِلدِه ازو چی بود؟ خُدا گُفت: ”هفت هزار نفر ره بِلدِه خُو نگاه کدیم که د پیشِ بْتِ بَعْل زانو نَزده.“ ^۵ پس امی رقم د زمان

حاضر ام یگ تعداد باقی منده که د وسیله فیض انتخاب شده. ۶ و اگه ای انتخاب د وسیله فیض آسته، دیگه مربوط اعمال نموشه؛ اگه نه، فیض دیگه فیض گفته نموشه. ۷ پس مقصد چی آسته؟ مقصد ای آسته که قوم اسرائیل چیزی ره که طلب موکد پیدا نکد، لیکن انتخاب شده ها او ره پیدا کد و باقی منده سخت دل شد، ۸ امو رقم که نوشته شده:

”خدا بلده ازوا روح کرختی دد،

چیمای که دیده نتنه

و گوشای که شنیده نتنه،

تا امروز امی رقم آسته.“

۹ و داوود موگیه:

”دسترخون^۹ ازوا بلده ازوا تلگ و دام بشه

و سنگ لخشندک و مجازات.

۱۰ چیمای ازوا خیره شنه تا دیده نتنه

و پشت ازوا همیشه خم بشه.“

۱۱ بسم پُرسان مومن: آیا قوم اسرائیل لخشید که بلده همیشه بفته؟ هرگز نه! بلکه

بخاطر خطاهای ازوا نجات بلده ملت های غیر یهود رسید تا غیرت قوم اسرائیل د شور

بییه. ۱۲ اگه خطاهای ازوا باعث برکت به اندازه بلده دنیا شد و شکست ازوا باعث

برکت به اندازه بلده ملت های غیر یهود، پس چیقس کلوتر پس آمدون کامل ازوا برکت

میره!

۱۳ آی مردمای غیر یهود، آلی قد شمو توره موگم. ازی که ما رسول مردمای غیر

یهود استم، د خدمت خو افتخار مومن^{۱۴} تا بتنم یگو رقم غیرت همتبارای خو ره د شور

بیرم و بعضی ازوا ره نجات بدیم. ۱۵ چون اگه رد شدون ازوا باعث آشتی دنیا قد خدا

^۹ ۱۱:۹ یعنی جرس ازوا.

شُد، قبولِ شُدونِ ازوا باعِثِ چی موشه، بَعِیر از زنده شُدو از مُرده‌ها؟^{۱۶} اگه یگ حصّه خِیبر که دَ عِنوانِ نَوَبَرِ حاصِلاتِ تَقَدِیمِ موشه مُقَدَّسِ آسته، پس تمامِ ذولِه خِیبرِ مُقَدَّسِ آسته؛ و اگه ریشه مُقَدَّسِ آسته، پس شاخچه ها ام مُقَدَّسِ آسته.^a

^{۱۷} لیکن اگه بعضی شاخچه های اصلی بُریده شُد و تُو که یگ شاخچه زَبْتُونِ خودرُوی بُودی دَ جای ازوا پیوند شُدی و دَ ریشه و چربی دِرختِ زَبْتُونِ شَرِیکِ شُدی،^{۱۸} دَ بِلِه امزُو شاخچه ها فَخَرِ فروشی نَکُو. اگه فَخَرِ فروشی کنی، دَ یاد خُو دَشْتَه بَش که تُو ریشه ره اُستوار نِگاهِ نَمونی، بَلِکِه ریشه تُو ره اُستوار نِگاهِ مونه.^{۱۹} شاید تُو بُگی: ”شاخچه ها بُریده شُد تا ما پیوند شُنم.“^{۲۰} راست مُوگی. اونا بخاطرِ بے ایمانی خُو بُریده شُد و تُو فقط دَ وَسِیلِه ایمانِ خُو اُستوار اُستی. پس مَغْرُورِ نَبَش، بَلِکِه پَتَرس.

^{۲۱} چُون اگه خُدا از بُریدونِ شاخچه های طَبِیعی دِریغِ نَکد، از بُریدونِ ازتُو ام دِریغِ نَمونه.^{۲۲} پس مِهْرَبانی و سَخْتِگِیری خُدا ره دَ نَظَرِ بَگِیر: سَخْتِگِیری شی دَ برابرِ کَسای آسته که دَ وَسِیلِه بے ایمانی خُو اُفتَدِه، لیکن مِهْرَبانی شی بَلَدِه ازتُو یِه، دَ شرطی که دَ مِهْرَبانی اَزو ثابِتِ بُمَنی؛ اگه نَه تُو ام بُریده موشی.^{۲۳} و اِسْرَائِیلی ها ام اگه دَ بے ایمانی خُو اِدامه نَدیه، پیوند موشه، چُون خُدا قُدْرَتِ دَرِه که اونا ره دُوباره پیوند کُنه.^{۲۴} چُون اگه تُو از دِرختِ زَبْتُونی که از نِگاهِ طَبِیعتِ خودرُوی آسته بُریده شُدی و بِرِخلافِ طَبِیعتِ دَ آسانی دَ دِرختِ زَبْتُونی پیوند شُدی که شَنده شُدُد، پس چِیَقَسِ کَلوتَرِ اُمُو شاخچه های طَبِیعی دَ آسانی دَ دِرختِ زَبْتُونِ خود خُو پیوند موشه.

رَحْمَتِ خُدا بَلَدِه پَگِ مَرْدُمِ آسته

^{۲۵} آی بَرارو، ما نَمِیخائِیم که شُمُو ازی راز بے خبر بَشِید؛ نَشْنِه که شُمُو خود ره دانا فِکَرِ کُنِید: سَخْتِ دَلِی دَ بِلِه یگ تِعْدادِ مَرْدُمِ اِسْرَائِیلِ حاکِمِ شُدِه و تا وختی اِدامه دَرِه

^a ۱۱:۱۶ معنای «ریشه» اِبْرَاهِیمِ آسته و «شاخچه ها» قَوْمِ اِسْرَائِیلِ.

که تعدادِ کاملِ ملتِ های غَیْرِ یَهُودِ دَ پادشاهیِ خُدا داخِلِ شُنه. ۲۶ و دَ امزی رقمِ تمامِ اسرائیلِ نِجاتِ پَیدا مَونه، اُمُو رقمِ که نَوشته شده:

”از صَهبونِ یِگِ نِجاتِ دِهندهِ ظاهِرِ مَوشه؛

اُو بے خُداییِ رِه از اسرائیلِ^a دُور مَونه.

۲۷ و اینمیِ عهدِ مهِ قد ازوا آسته،

وختیکه گناهایِ ازوا رِه از بَینِ بُرُم.“

۲۸ از نِگاهِ خوشخبری، یَهُودیاِ بخاطرِ از شُمُو دُشمنِ خُدا حِسابِ مَوشه، لیکنِ از

نِگاهِ اِنتِخابِ شُدو اونا بخاطرِ بابِه کَلونایِ خُو دوست-دَشتنیِ آسته، ۲۹ چراکه تَحفه ها و

دَعوتِ خُدا تَغییرناپذیرِ آسته. ۳۰ اُمُو رقمِ که شُمُو یِگِ زمانِ از خُدا اِطاعتِ نَمُوکدِید،

لیکنِ آلیِ بخاطرِ نافرمانیِ ازوا شُمُو رَحمتِ پَیدا کدِید، ۳۱ اُمُو رقمِ اونا امِ آلیِ نافرمان

شُدِه، تا دَ وِسیلهِ رَحمتیِ که نَصیبِ از شُمُو شُدِه اونا امِ رَحمتِ پَیدا کُنِه. ۳۲ چُونِ خُدا

تمامِ مردُمِ رِه دَ نافرمانیِ هایِ ازوا بَندِ کدِ تا دَ بِلِهِ پِگِ ازوا رَحَمِ کُنِه.

۳۳ آه، که حِکمتِ و داناییِ خُدا بے اندازِه عَوجِ آسته!

چِیَقَسِ کُنَج-و-کاوناپذیرِ آسته قضاوتِ هایِ ازُو

و چِیَقَسِ دُورِ ازِ پِیِ بُردوِ آسته راهِ هایِ ازُو!

۳۴ ”چُونِ کِیِ آسته که فِکِرِ خُداوندِ رِه فامِیده بَشِه؟

یا کِیِ آسته که مُشاوِرِ ازُو بُوَدِه بَشِه؟“

۳۵ ”کِیِ دَ خُداوندِ یِگوِ چِیزِ بَخَشِشِ دَدِه

تا بَلَدِه ازُو پَسِ دَدِه شُنه؟“

۳۶ چُونِ تمامِ چِیزِ ازُو، دَ وِسیلهِ ازُو و بَلَدِه ازُو آسته. اُو رِه تا اَبَدِالابادِ بُررگی-و-جِلالِ

بادِ. آمین.

^a ۱۱:۲۶ دَ جایِ «اسرائیل» دَ زبونِ عِبرانیِ «یعقوب» نَوشته یِه که نامِ دِیگِهِ اسرائیلِ آسته.

زندگی دَ خِدْمَتِ خُدا

۱۲

۱ پس آی برارو، نظر دَ رَحْمَتای خُدا، از شُمو خاهِش مُونم که جِسْم های خُو ره دَ عِنوانِ قُربانی زنده و مُقَدَّس که قَابِلِ قَبُولِ خُدا آسته، دَرُو تَقْدِیم کُنید که اینمی بلده شُمو یگ عِبادتِ عقلانی آسته. ۲ هَمَرَنگِ ازی دُنیا نَبَشید، بلکه دَ وَسِیلَه نُو کدون فِکرای خُو، خودون ره تَبْدیل کُنید تا پَی بُبرید که خاست-و-اراده خُدا چی آسته، یعنی چیزخیل نیک، قَابِلِ قَبُول و کَامِل آسته.

۳ دَ وَسِیلَه فِیضی که دَز مه دَدَه شُدَه، ما دَ هر کُدَم از شُمو مُوگِیم که خود ره از چیزی که آستید، باله تَر فِکَر نَکُنید، بلکه هر کُدَم شُمو عاقِلانه دَ باره خُو فِکَر کُنید، دَ اندازَه ایمانی که خُدا بلده شُمو نَصیب کده. ۴ چُون اُمُو رَقم که دَ یگ جِسْم اَعضای کَلو دَری و تمام اَعضای یگ کار ره انجام نَمیدیه، ۵ اُمُو رَقم مو ام اگرچه کَلو آستی، ولِی دَ مَسِیح یگ جِسْم آستی و هر کُدَم مو اَعضای یگدیگَه خُو. ۶ مو دَ مُطابِقِ فِیضی که دَز مو بَخشیدَه شُدَه، تُحَفَه های مُخْتَلِفِ دَری: اگه تُحَفَه کس پِیشگویی آسته، اُو دَ مُطابِقِ ایمان خُو پِیشگویی کنه؛ ۷ اگه خِدْمَتِ آسته، اُو خِدْمَتِ کُنَه؛ اگه تَعْلیمِ آسته، اُو تَعْلیمِ بَدیه؛ ۸ اگه تَشْوِیقِ کدو آسته، اُو دِیگَره ره تَشْوِیقِ کُنَه، اگه بَخَشِشِ آسته، اُو سَخاوتَمَندانَه بَخَشِشِ کُنَه، اگه رَهبری آسته، اُو قد کوشِشِ کَلو رَهبری کُنَه، اگه مِهْرَبانی آسته، اُو قد خوشی مِهْرَبانی کُنَه.

۹ مُحَبَّتِ شُمو باید بَدُونِ رِیاکاری بَنَشَه. از بَدی نَفَرَتِ دَشْتَه بَشید و خود ره دَ نِیکی بَچَسپَنید. ۱۰ یگدیگَه خُو ره قد مُحَبَّتِ برادرانه دوست بَدَنید و هر کُدَم شُمو یگدیگَه خُو ره از خود کده کَلوتر اِحْتِرامِ کُنید. ۱۱ دَ کوشِشِ-و-تَلالِشِ ثَمبلی نَکُنید؛ دَ رُوحِ-و-رُوانِ پُر از جُوشِ-و-خُروشِ بَشید و دَ مَولا خِدْمَتِ کُنید. ۱۲ دَ اُمیدی که دَرِید خوشحال بَشید؛ دَ وختِ رَنجِ-و-مُصِیبتِ صَبَرِ دَشْتَه بَشید و دَ دُعا ثابِتِ قَدَمِ بُمَنید. ۱۳ دَ پُوره کدون اِحْتِیاجاتِ مُقَدَّسینِ شَرِیکِ شُنید و مِهْمونَوازِ بَشید. ۱۴ بَلدَه کسای که شُمو

ره آزار-و-آذیت مونه، خیر-و-برکت طلب کنید، ارے خیر-و-برکت طلب کنید و نالت نکنید. ۱۵ قد کسای که خوشحالی مونه، خوشحالی کنید و قد کسای که چخرا مونه، چخرا کنید. ۱۶ قد یگدیگه خو همدل-و-همفکر بشید؛ بلندخوا نبشید، بلکه قد مردمای عاجز-و-بیچاره ششت-و-برخاست کنید و خود ره از دیگرو کده دانا حساب نکنید. ۱۷ د هیچ کس د عوض بدی، بدی نکنید، بلکه د باره چیزای فکر کنید که د نظر پگ قابل قبول آسته. ۱۸ اگه امکان دره، تا جای که مربوط از شمو موشه، قد پگ مردم د صلح-و-صفا زندگی کنید. ۱۹ آی عزیزا، انتقام خو ره نگیرید، بلکه د قار-و-غصب خدا ایله بدید، چون نوشته شده: "خداوند مویگه: 'انتقام گرفتو کار ازمه یه، ما جزا میدیم.'"^{۲۰} برعکس،

"اگه دشمن تو گشنه یه، دزو نان بدی

و اگه توشنه یه، او؛

چون قد امزی کار قوغ های آتش ره د بله تولغه شی کوڈ مونی."

۲۱ از بدی شکست نخور، بلکه بدی ره قد نیکی شکست بدی.

اطاعت کدو از حکمرانا

۱۳ هر کس باید تابع قدرت های صاحب اختیار بشه، چون هیچ قدرتی نیسته که از طرف خدا نبشه و قدرت های ام که وجود دره، اونا د وسیله خدا مقرر شده. ۲ پس هر کسی که د برابر یگ قدرت ایسته موشه، د برابر چیزی که خدا مقرر کده ایسته موشه و کسای که ایسته موشه، محکومیت ره د بله خو میره. ۳ چون حکمرانا بلده کسای که اعمال نیک انجام میدیه، باعث ترس نییه، بلکه بلده بدکارا آسته. آیا میخاهی که امرؤ صاحب قدرت ترس ندشته بشی؟ پس کار نیک انجام بدی و او تو ره تعریف-و-توصیف مونه؛ ۴ چون او خدمتگار خدا آسته بلده خوبی تو. لیکن اگه کار بد انجام میدی، ازو بترس، چراکه او شمشیر ره عبث قد خو نمیکردنه. او

خدمتگارِ خدا آسته تا غَضَب ره د بِلَه بدکار اُورده جزا بَدیه. ^۵ پس لازم آسته که انسان تابع بَشه، نه تنها بخاطرِ غَضَبِ خُدا، بلکه بخاطرِ وجدان خُو ام. ^۶ امزی خاطر ام شُمو مالیه مِیدید، چُون حُکمرانا خدمتگاری خُدا یه و مصروفِ امزی چیزا آسته. ^۷ پس د هر کس هر چیزی ره که حقدار شی آسته بَدید: باج ره د حقدارِ باج، مالیه ره د حقدارِ مالیه، احترام ره د حقدارِ احترام و عِزَت ره د حقدارِ عِزَت.

مُحَبَّت کُنید، چراکه وخت کم منده

^۸ از هیچ کس چیزی قرضدار نَبشید، بَغیر ازی که یگدیگه خُو ره مُحَبَّت کُنید؛ چُون کسی که یگ دیگه ره مُحَبَّت کُنه، او شریعت ره د جای اُورده. ^۹ چُون امی احکام: ”زنا نکو! قتل نکو! دُزی نکو! طمع نکو!“ و هر حُکمِ دیگه که آسته، د امزی خُلاصه موشه: ”همسایه خُو ره رقم خود خُو آلی دوست دَشته بش.“ ^{۱۰} مُحَبَّت کُننده د همسایه خُو بدی نُموکُنه؛ امزی خاطر مُحَبَّت تکمیل کُننده شریعت آسته.

^{۱۱} علاوه ازی، شُمو مِیدنید که ای چی زمان آسته، یعنی امی آلی ساعت شی رسیده که از خاو بیدار شُنید، چراکه آلی نجات مو نزدیکتر آسته نسبت د وختیکه مو ایمان اُوردی. ^{۱۲} شاو تقریباً تیر شُده و روز نزدیک آسته. پس، ببید که کارای تریکی ره از خود بُر کنی و زِرِه نُور ره بپوشی. ^{۱۳} ببید که اَبْرُومندانه زندگی کُنی مثل که د روشنی روز قرار دَری، نه د عیاشی و شراب خوری، نه د فسق و فساد و نه د جنجال و حَسَد، ^{۱۴} بلکه خودون ره قد مولا عیسیٰ مسیح بپوشنید^a و بلده پوره کدونِ خواهشاتِ جسم هیچ آمادگی نگیرید.

^a ۱۳:۱۴ د زبون یونانی «مولا عیسیٰ ره بپوشید» نوشته یه که یگ مقایسه قد آیه ۱۲ آسته.

قبول کردن یگدیگه

۱۴

۱ کسی ره که دَ ایمان خُو ضعیف آسته قبول کُنید، لیکن نه بلده ازی که دَ باره عقیده های ازو جر-و-بحث کُنید. ۲ یگ نفر عقیده دره که هر چیز ره خورده میبینه، و له کسی که دَ ایمان خُو ضعیف آسته، تنها سوزیجات مُوخوره. ۳ کسی که هر چیز مُوخوره نباید کسی ره که هر چیز نَمُوخوره خار-و-حقیر حساب کُنه و کسی که هر چیز نَمُوخوره نباید آدمی ره که هر چیز مُوخوره محکوم کُنه، چراکه خُدا او ره قبول کده. ۴ تو کی آستی که دَ باره غلام کس دیگه قضاوت مونی؟ استوار مندو یا افتدو ازو مربوطِ بادار شی موشه. و او استوار مومنه، چون خُداوند میبینه که او ره استوار کُنه.

۵ یگ نفر یگ روز ره از دیگه روزا کده مهمتر حساب مونه، و له یگ نفر دیگه پگ روزا ره یگ رقم میدنه. پس هر کس هر فکر که دره دمزو عقیده کامل داشته بشه. ۶ کسی که یگ روز ره دَ عنوانِ روز خاص احترام مونه، او ره بخاطرِ مولا مونه. امچنان کسی که گوشت مُوخوره، او دَ احترامِ مولا مُوخوره، چون او از خُدا شکرگزاری مونه؛ و کسی که نَمُوخوره ام بخاطرِ خُدا نَمُوخوره و از خُدا شکرگزاری مونه. ۷ چون هیچ کدم از مو بلده خود خُو زندگی نمونی و هیچ کدم مو بلده خود خُو نمومری. ۸ اگه مو زندگی مونی، مو بلده مولا زندگی مونی و اگه مومری، ام بلده مولا مومری. پس چی زنده بشی، چی بُمری، مو دَ مولا تعلق دری. ۹ چون بلده امزی مقصد مسیح مُرد و دوباره زنده شد تا مولا ی مُرده ها و زنده ها بشه.

۱۰ پس تو چرا دَ بله برار خُو قضاوت مونی؟ یا تو چرا برار خُو ره خار-و-حقیر حساب مونی؟ چون پگ مو دَ پیشِ تختِ قضاوتِ خُدا ایسته موشی. ۱۱ چون نوشته شده:

”خُداوند مَوگیه: قَسَم دَ زندگی مه

که هر زانو دَ برابر مه خَم موشه

و هر زیو خُدا ره اقرار مونه.

۱۲ پس هر کُدم ازمو حساب خُو ره دَ خُدا میدی.

۱۳ امزی خاطر بیید که دَ بِلَه یگدیگه خُو قضاوت نکنی، بلکه دَ عَوْض شی تصمیم بگیری که کُدم سنگِ لَخَشَنَدُک یا مَوَانِع دَ سرِ راهِ برارِ خُو نیلی. ۱۴ ما میدنم و دَ مولا عیسی یقین دَرُم که هیچ خوراک دَ ذاتِ خُو ناپاک نیسته، لیکن بلده کسی که اُو ره ناپاک فکر مونه، ناپاک آسته. ۱۵ اگه برارِ تُو بخاطرِ خوراکی که مُوخوری آزرده موشه، تُو دیگه دَ مَحَبَت رفتار نمونی. نیل که خوراک تُو باعثِ نابودی کسی شنه که مسیح بخاطرِ ازو مُرد. ۱۶ پس نیلید که چیزِ خُوب شمو بد گفته شنه. ۱۷ چُون پادشاهی خُدا خوردو و وُچی کدو نییه، بلکه عدالت، صلح-و-سلامتی و خوشی دَ روحِ اَلْقُدَس آسته. ۱۸ هر کسی که دَ امزی طریقِ مسیح ره خدمت مونه، مَوَرِدِ پَسَنَدِ خُدا آسته و قابلِ قَبُولِ مَرْدُم. ۱۹ پس بیید که پُشتِ چیزای بگردی که باعثِ برقراری صلح-و-صفا و آبادی یگدیگه مو موشه. ۲۰ بخاطرِ خوراکِ کارِ خُدا ره خَراب نکنید. دُرست آسته که هر خوراک پاک آسته، لیکن ای غَلَط آسته که یگ آدم دَ وسیله خوردون یگو چیز باعثِ لَخَشِیدونِ کسِ دیگه شنه. ۲۱ بهتر آسته که نه گوشت بخوری، نه شراب وُچی کنی و نه کُدم کاری ره انجام بدی که باعثِ لَخَشِیدونِ برارِ تُو موشه. ۲۲ هر عقیده که دَری دَ دِلِ خُو دَ حُضُورِ خُدا نگاه کو. نیک دَ بختِ کسی که خود ره بخاطرِ چیزی که قَبُولِ کده محکوم نکنه. ۲۳ لیکن کسی که دَ باره کُدمِ خوراک شک دَره، اگه اُو ره بخوره محکوم موشه، چراکه عملِ ازو از روی ایمان نبوده؛ و هر چیزی که از روی ایمان نییه، گناه آسته.

زندگی کدو بلده خوشی دیگرو

۱ مو که قوی آستی، باید ناتوانی های مردمای ضعیف ره تحمل کنی و دَ پُشتِ خوشی خودون خُو نگردی. ۲ هر کُدم مو باید همسایه خُو ره بلده

۱۵

خوبی شی خوش کنی تا باعث آبادی شی شنی. ^۳ چون مسیح ام پُشتِ خوشی خود خُو نمِیگشت، بلکه اُمورِ رقم که نوشته شده: «توهینِ کسای که تو ره توهینِ مونه، دَ بله ازمه قرار گرفته. ^۴ چون هر چیزی که دَ گذشته نوشته شده، بلده تعلیمِ ازمو نوشته شده تا دَ وسیله پایداری و تشویقی که نوشته های مَقَدَّس موبخشه امیدوار بشی. ^۵ خدای که عطا کِننده بُردباری و دلگرمی آسته، شمو ره قُوتِ بدیه تا مطابقِ خاستِ مسیح عیسیٰ قد یگدیگه خُو همدل-و-همفکر بشید ^۶ و یگ-دل و یگ-زبو شده خُدای ره که آته مولای مو عیسیٰ مسیح آسته، حمد-و-ثنا بگید.

^۷ پس یگدیگه خُو ره قبول کنید، اُمورِ رقم که مسیح شمو ره بلده بُزرگی-و-جلالِ خُدای قبول کد. ^۸ چون ما دَز شمو مَوگیم که مسیح بخاطرِ حقیقتِ خُدای خدمتگارِ یهودیا ^۹ شد تا وعده های ره که دَ بابه کلونا دده شُد، تصدیق کنه، ^۹ و تا مردمایِ غیرِ یهودِ خُدای ره بخاطرِ رحمتِ شی حمد-و-ثنا بگیه. اُمورِ رقم که نوشته شده:

«امزی خاطر تو ره دَ مینکلِ مردمایِ غیرِ یهودِ اقرار مونت
و بلده نام تو سرود میخانم.»

^{۱۰} و بسم مَوگیه:

«آی مردمایِ غیرِ یهود، قد قومِ اَزو خوشی کنید.»

^{۱۱} و بسم:

«آی پگِ مِلَّتِ ها، خُداوند ره ستایش کنید،

آی تمامِ قومِ ها، او ره حمد-و-ثنا بگید.»

^{۱۲} و اِشعیا ام مَوگیه:

«ریشه یسی مویه،

اُمورِ که باله موشه تا دَ بله مِلَّتِ ها حُکمرانی کنه

و مِلَّتِ ها دَزو امید مَوکنه.»

^۸ ۱۵:۸ دَ جای «خدمتگارِ یهودیا» دَ زبونِ یونانی «خدمتگارِ ختنه شده ها» نوشته یه.

۱۳ خدای که سرچشمه امید آسته، شمو ره قد خوشی کامل و آرامش د ایمان پُر کُنه تا د وسیله قدرتِ روح اَلْقُدُس از اُمید لبریز شُنید.

پولس، خدمتگارِ مردُمایِ غیرِ یهود

۱۴ ای برارون مه، خود مه د باره شمو اِطْمینان دَرُم که شمو پُر از نیکی آستید و از هر علم پُر شُدید و میتنید که یگدیگه خُو ره نصیحت کُنید. ۱۵ باوجود ازی، ما غدر جرات کده د باره بعضی مطلب ها د عنوانِ یادآوری دَز شمو نوشته کدم، بخاطر فیضی که خدا دَز مه بخشیده ۱۶ تا خدمتگارِ مسیح عیسی بلده مردُمایِ غیرِ یهود بشم و وظیفه پیشوایی اعلانِ کدون خوشخبری خدا ره انجام بدیم و تا مردُمایِ غیرِ یهود یگ هدیه قابلِ قبول بشه که د وسیله روح اَلْقُدُس تقدیس شده. ۱۷ پس د وسیله مسیح عیسی د بِله کارای خُو که د خدمتِ خدا انجام میدیم، افتخار مونم. ۱۸ چون ما جرات نمونم که از کدم چیزی دیگه توره بگم بغیر از چیزی که مسیح از طریقِ ازمه انجام دد تا او اطاعتِ مردُمایِ غیرِ یهود ره د دست بیره، د وسیله گفتار و کردارِ ازمه، ۱۹ د وسیله قدرتِ معجزه ها و چیزای عجیب و د وسیله قدرتِ روح خدا، د اندازه که از اورشلیم شروع کده تا منطقه اَلیریکوم خوشخبری مسیح ره بطورِ کامل اعلان کدم. ۲۰ امزی خاطر شور-و-شوق دَرُم که خوشخبری ره د جایی اعلان کتم که نام مسیح هنوز د اُونجی گرفته نشده، تا د بِله پای سنگِ یگو کس دیگه آباد نکتم، ۲۱ بلکه امو رقم که نوشته شده:

”بلده کسای که د باره ازو گفته نشده، اونا مینگره

و کسای که نشنیده، پی موبره.”

۲۲ امی دلیل بارها مانع آمدون مه د پیش از شمو شد.

تصمیم پولس بلده دیدون ایماندارای روم

۲۳ لیکن آلی چون دَ امزی منطقه ها دیگه جای بلده خدمت مه نَمَده و غدر سال ها ام آسته که دَ شوقِ اَمَدو دَ پیش از شُمو آستُم، ۲۴ هر وختیکه سون اسپانیا سَفر کدُم، دَ پیش شُمو میبُم. آرے، اُمیدوار آستُم که دَ غیت تیر شدو از منطقه شُمو، شُمو ره مُلاقات کنُم و غیتیکه از دیدون شُمو برخوردار شدُم، دَ کومک از شُمو دَ سَفر خُو اِدامه بدیُم. ۲۵ لیکن فعلاً سون اورشلیم ربی آستُم تا مُقدّسین ره دَ اونجی خدمت کنُم. ۲۶ چون ایماندارای مقدونیه و اَخیّا^a دَ خوشی خُو بلده غریبای که دَ مینکلِ مُقدّسین اورشلیم آسته یگ کومک ربی کده. ۲۷ اونا دَ رضای خودگون خُو امی کار ره کد؛ دَ حقیقت، اونا دَ بندارِ یهودیا آسته، چون اگه مردُمای غَبرِ یهود دَ بَرکت های روحانی یهودیا شریک شده، بلده ازوا ام لازم آسته که قد چیزای مادی خُو یهودیا ره خدمت کنه. ۲۸ پس وختیکه امی کار ره انجام دَدُم و اطمینان پیدا کدُم که امی کومک دزوا رَسیده، اوخته از راهِ منطقه شُمو سون اسپانیا مورُم؛ ۲۹ و ما میدنُم وختیکه پیش شُمو میبُم، ما قد بَرکت های بے اندازه مسیح میبُم.

۳۰ آی برارو، ما دَ نامِ عیسیٰ مسیح و دَ وسیله مَحَبَتِ روحِ اَلْقُدس از شُمو خاهش مَوْنُم که شُمو دَ پیش خُدا دَ حق ازمه قد ازمه قتی سخت دُعا کُنید. ۳۱ دُعا کُنید که ما از دِستِ بے ایمانای منطقه یهودیه نجات پیدا کنُم و خدمت مه دَ اورشلیم قابلِ قبولِ مُقدّسین بشه ۳۲ تا دَ خاست-و-اراده خُدا قد خوشی دَ پیش شُمو بیبُم و قد شُمو یگجای تازه شَنُم. ۳۳ خُدا ی که سرچشمه صلح-و-سلامتی آسته، قد پگ شُمو بشه، آمین.

^a ۱۵:۲۶ مُلکِ یونان یگ وخت دَ دُو منطقه تقسیم بود دَ نام «مقدونیه» و «اَخیّا».

دُعا و سلام پوئس بلده ایماندارای رُوم

۱۶

۱ خوارِ ایماندارِ مو فییبی ره که خدمتگارِ جماعتِ ایماندارا دَ شارِ کنخریا آسته دز شُمو معرفی مُونم^۲ تا اُره دَ نامِ مَولا پذیرایی کُنید، اُمُو رقم که دَ بَینِ مُقدَّسینِ مُناسِبِ آسته. دَ هر چیزی که اُو دز شُمو ضرورتِ دَشته بَشه قد شی کومک کُنید، چراکه اُو دَ عَدَر کسا کومک کده و دَ خود مه ام.

۳ دَ پرسکِلا و اکیلا که دَ راهِ خدمتِ دَ مسیحِ عیسیٰ همکارای مه آسته، سلام برسنید. اونا بخاطرِ جانِ ازمه سر خُو ره دَ خطرِ آندخت. نه تنها مه، بلکه پگِ جماعتِ های ایماندارای غیرِ یهودِ ازوا تشکُری مونه. ۵ امچنان دَ جماعتِ ایماندارای که دَ خانه ازوا جَم موشه سلام برسنید. دَ دوستِ عزیزِ مه اِنِیپُتس که اُولینِ ایماندارِ^۳ مسیحِ دَ ولایتِ آسیا^۴ آسته سلام برسنید. ۶ دَ مریم که بلده رُشد شُمو عَدَر سخت زحمت کشیده، سلام برسنید. ۷ دَ قومای مه آندرونیکاس و یونیه که قد ازمه یگجای بندی بُود، سلام برسنید؛ اونا دَ مینکلِ رُسولا مشهور آسته و از مه پیش دَ مسیحِ ایمان اُورده. ۸ دَ امپلیاتس که دَ رفاقتِ مَولا دوستِ عزیزِ مه یه، سلام برسنید. ۹ دَ اوربائس که دَ خدمتِ مسیحِ همکارِ مو آسته و دَ استاخیس دوستِ عزیزِ مه، سلام برسنید. ۱۰ دَ آپلیس که دَ خدمتِ مسیحِ ثابت شُده، سلام برسنید. دَ کسای که دَ خانوارِ اَرتوبولس تعلق دَره، سلام برسنید. ۱۱ دَ قومای مه هیرودیون و دَ کسای که دَ خانوارِ نرکیسوس دَ مَولا ایمان دَره سلام برسنید. ۱۲ دَ تریفینا و تریفوسا که دَ راهِ خدمتِ دَ مَولا زحمت کشیده، سلام برسنید. دَ پرسیسِ عزیزِ که دَ راهِ خدمتِ دَ مَولا زحمت کشیده، سلام برسنید. ۱۳ دَ روفس که دَ خدمتِ مَولا اِنِتخاب شُده و دَ آبه شی که آبه خنده مه آسته، سلام

^a ۱۶:۵ دَ جای «اُولینِ ایماندارِ مسیح» دَ زبونِ یونانی «شُروعِ حاصلِ مسیح» نوشته یه. ^b ۱۶:۵ بلده معلومات دَ باره آسیا دَ فهرستِ لغاتِ مُشکلِ رُجوع کُنید. ^c ۱۶:۷ دَ جای «از مه پیش دَ مسیح ایمان اُورده» دَ زبونِ یونانی «از مه پیش دَ مسیح شُده» نوشته یه.

برسینید. ^{۱۴} دَ آسینکریئس، فلیگون، هرِمس، پَطرُویاس، هرِماس و دِیگه برارو که قد ازوا آسته، سلام برسینید. ^{۱۵} دَ فیلولوگوس، یُولیه، نیریاس و خوار شی و دَ اولیمپاس و پگِ مُقدَسینِ که قد ازوا آسته، سلام برسینید. ^{۱۶} یگدیگه خُو ره قد رُوی ماخی مُقدَّسانه سلام بگید. تمام جماعت های ایماندارای مسیح ام دَز شُمو سلام مُوگیه.

هدایتِ آخر

^{۱۷} آی برارو، دَز شُمو تاکید مُوئم که فکر خُو ره سُون کسای بگیریِد که دَ مینکل شُمو تفرقه میندزه و مانع راه شُمو موشه و برخلافِ تعلیمی که شُمو حاصل کدید رفتار مُونه؛ ازوا دُوری کُنید. ^{۱۸} چُون ای رِقَم نفرا مَولای مو مسیح ره خِدمت نَمونه، بلکه کوره های خُو ره خِدمت مُونه و قد توره های نَرم و شِبرین دِل های ساده-دِل ها ره بَرده اونا ره بازی میدیه. ^{۱۹} ازی که اطاعت شُمو دَ پگ معلومدار شُده، ما دَ باره شُمو خوشحال آسْتَم. پس ما میخایم که شُمو دَ نیکی کدو دانا بشید و دَ بدی کدو نادو. ^{۲۰} خُدای صلح-و-سلامتی دَ زودی شیطو ره دَ تی پای شُمو جو جو مُونه! فیضِ مَولای مو عیسیٰ مسیح نصیب شُمو شُنه.

^{۲۱} تیموتائوس همکار مه و لُوکیوس و یاسون و سوسیپاتروس قَومای مه دَز شُمو سلام مُوگیه. ^{۲۲} ما ترتیوس که نوشته کُننده امزی خط آسْتَم، دَز شُمو دَ نام مَولا سلام میرسنم. ^{۲۳} غایوس که ما و تمام جماعتِ ایماندارا مهمون شی آستی، دَز شُمو سلام میرسنه. اِرستوس خزانه دارِ شار و برار مو کوارتوس دَز شُمو سلام مُوگه. ^{۲۴} [فیضِ مَولای مو عیسیٰ مسیح نصیبِ پگ شُمو شُنه. آمین.]^a

^{۲۵} آلی حمد-و-ثنا دَ خُدای که قُدرت دَره شُمو ره دَ مُطابقِ خوشخبری که دَ باره عیسیٰ مسیح موعظه مُوئم قُوت بدیه، دَ مُطابقِ بَرَملا شُدونِ رازی که از زمانای گاه تاشه نگاه شُدُد، ^{۲۶} لیکن آلی بَرَملا شُده. امو راز از طریقِ نوشته های انبیا مُطابقِ حُکم خُدای

^a ۱۶:۲۴ بعضی نُسَخه ها نوشته داخلِ قَوس ره ندره.

اَزلی-و-اَبَدی دَ تمامِ مِلَّتِ ها فامَنده شُدِه تا اِطاعَت کده ایمان بیرِه. ۲۷ دَ خُدای یکتا و
دانا دَ وَسِیلِه عیسیٰ مَسِیحِ تا اَبَدُالاباد بَزُرگی-و-جلال باد! آمین.